CONSTITVTIONES SYNODALES

gnium Abbatiarum B. Mariæ Farfensis, & S. Saluatoris Maioris.

Editæ in prima Synodo habita anno Domini 1604. DIE XX. IVNII.

Iussu Illustriss. & Reuerendiss. D.D. ALEXANDRI PERETTI Cardinalis Montalti, S. R.E. Vicecancellarij, Perpetui Commendatarij prædictarum Abbatiarum.

A Bernardino Manasseo Tiphernate Protonot. Apostol. & dictarum Abbatiarum Vicario, ac Visitatore Generali.

R?MAE, *Apud Aloisium Zannettum*. 1604.

SVPERIORVM PERMISSV.

Imprimatur.

Si placet Reuerendiss. P. *Magistro S. Palatij.*
B. Gypsius Vicesger.

Imprimatur.

F. P*aulus de Francis de Neap. Socius* Reuerendiss. P. *Magistri Sacri Palatij.*

ALEXANDRO PERETTO S. R. E. CARDINALI AMPLISSIMO

Bernardinus Manaſſeus.

QVALIS, & quanta olim fuerit, Illuſtriſsime Princeps, Abbatiæ Farfenſis Apoſtolica diſpē-ſatione tuæ fidei commendatæ, amplitudo, ac dignitas: tum ex multis Ciuitatibus, Terris, Caſtris, & locis illius temporali Iuriſdictioni ſubiectis; tum etiam ex tot, tantisq; Monaſterijs, Domibus, Capellis, cæterisq; Eccleſijs in omnibus ferè Italiæ

partibus, quæ illius ſpirituali ditione continentur, facilè intelligi poteſt: quæ omnia Monaſterio Farfenſi, illiusq; Abbatibus ob ſingularem pietatem erga Imaginem Glorioſiſsimæ ſemper Virginis Mariæ in Eccleſia Farfenſi diuinitus repertam Summi Pontifices, Imperatores, Reges, ac Duces ſpontè pro ſua munificentia donauere: fideleſq; Populi pro ſua religione, ac ſtudio in Sanctiſſimam Dei Parentem largiti ſunt. Quibus in locis Abbates Farfenſes omnimodam Iuriſdictionem, gladijq; poteſtatem habebant. Inter quos potentiſſimi fuere nonnulli ex clariſsima Vrſinorum familia tibi ſanguine coniunctiſſima. Docent hæc antiquiſſimi Codices, qui & vniuerſam ſeriem Abbatum, atque huius inſignis Abbatiæ fundationem, & propagationem continent, & in Monaſterio Farfenſi accuratè ſeruantur. His accedunt Summorum Pontificum, Imperatorum, Regumq; Diplomata, in quibus

ſub

ſub Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pau li, Imperiali, ac Regia protectione, atque tutela Monaſterium ipſum, illiusq; Abbates, Monachos, Clericos, membra, ac bona quæcumque ſuſcipiunt, eaq; ab omni ordinaria, atque alia Iuriſdictione omnino eximunt. Ex quo intelligi poteſt, quantus honor ſit delatus à prædictis Prin cipibus Monaſterio Farfenſi, & in quanta illius Eccleſia veneratione ſit habita. Huic tam inſignis Abbatiæ, ac ſancti Saluatoris Maioris Iuriſdictioni ſimulatque me præfeciſti, vt in ea Generalis Vicarij, ac Viſitatoris officio pro tua Ampliſſima Do minatione fungerer, ſtatim ad totam illam inuiſendam, ac perluſtrandam pro animarum mihi creditarũ ſalute, ex meo munere, atque officio animum appuli: Tamq; ſanctum opus aggreſſus, illud trien nali labore, Deo adiuuante, perfeci. In quo Monachorum Monaſteria ſex, Monialium quatuor, Præpoſituras ſexdecim,

totidemq; Archipresbyterales Ecclesias, ex quibus Collegiatæ sunt quindecim, quę septuagintatres continent Canonicatus, vna cum vigintiquinque Capellanis: Parochiales verò numerantur Ecclesiæ quinquagintaquatuor, ac triginta simplicia beneficia. Hæc omnia loca in proprio Territorio dictarum Abbatiarum, necnon in Diœcesi Spoletana, Reatina, Marsicana, Aquilana, Sulmonensi, Aprutina, Assisiensi, Asculana, Firmana, Montis Alti, Præsidatuq; Marchiæ existentia ego ipse visitaui; & quæ ad locorum decus, personarumq; Christianam pietatem, ac morum honestatem pertinere videbantur, Deo bene iuuante, præcepi, atque præscripsi. Visitatione peracta omni studio curandum mihi esse duxi, vt ad præscriptum Sacri Concilij Tridentini Diœcesanam, ac Generalem Synodum conuocarem, illiusq; vsum in hac iurisdictione penè intermissum, restituerem. Indicta

itaque die, vocatisq; omnibus Presbyteris, Monachis, & Clericis huic iurisdictioni subiectis, & illis ad præstitutam diem in Ecclesia B. Mariæ Farfensis conuenientibus, alijsq; rebus, ac ritibus ex Catholica traditione obseruatis, ad summi Dei laudem, Cleriq; ipsius vtilitatem sub tuo nomine, atque auspicio has præsentes Constitutiones, & Decreta approbata, & edita sunt. Quæ omnia iam ad Te mitto quàm diligentissimè conscripta, vt aliquam rationẽ villicationis meæ Amplitudini tuæ reddam. Te igitur supplex oro, atque obsecro, vt & illa, quippe tua, benigno animo, vt soles, accipias, & me tibi addictissimum in tua tutela esse perpetuo patiaris. Ex Podio Mirteto Abbatiæ Farfensis. Prid. Id. Iulij M. D. CIV.

ADMODVM RR. PRIORIBVS,
Præpositis, Presbyteris, Monachis, & Clericis iurisdictionis Abbatiarum B. Mariæ Farfensis, & Sancti Saluatoris Maioris.

Bernardinus Manasseus Vic^s. Generalis.

EN, carissimi fratres, Constitutiones, & Decreta illa, quæ ad mores reformandos, Ecclesiasticum cultum, ac disciplinam restituendam, ad diuina præcepta seruanda, de consilio, & assensu vestro, in Synodo, iussu & nomine Illustriss. D. Cardinalis Montalti perpetui Commẽdatarij per nos celebrata edidimus: eiusdẽ Illustriss. Cõmendatarij liberalitate, nunc iam habetis impressa. Ea igitur hilari animo accipite, & fideliter obseruate: Ita enim futurum speramus, vt etiam vos, qui in vinea Domini nostri cooperatores estis, custodiatis ea, quæ ædificationis sunt, ambuletisq. dignè per omnia Deo placentes, Populumq. fidei vestræ commendatum tum cognitione, tum moribus imbuere, & ad cælestia pascua perducere conemini. Valete.

IN

IN NOMINE SANCTAE, ET indiuiduæ Trinitatis Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen.

Incipiunt Constitutiones Synodales.

ILLVSTRISSIMVS, & Reuerendissimus Dominus D. ALEXANDER Perettus Cardinalis Montaltus S. R. E. Vicecancellarius, & insignium Abbatiarum Beatæ Mariæ Farfensis, & Sancti Saluatoris Maioris simul vnitarum nullius Diœcesis perpetuus Commendatarius, & pro sua Amplissima Dominatione Illustris, ac Admodum R. D. Bernardinus Manasseus Tiphernas I.V. D. ac Protonotarius Apostolicus eius in iurisdictione dictarum Abbatiarum Vicarius, ac Visitator Generalis. Infrascriptas Constitutiones, & Decreta ad Dei, Beatæq. Mariæ semper Virginis laudem, in hac præsenti Synodo al-

ta, &

ta, & intelligibili voce promulgata, & ab eadem Synodo exactè discussa, recepta, & approbata ab omnibus, qui ei affuerunt, atque alijs, & singulis, qui eidem Synodo interesse tenentur, suscipi, & apud se retineri, & obseruari mandat, atque vt ab alijs etiam, ad quos pertinet, obseruari curent.

Decretum, quod nulli præiudicetur in sedendo in præsenti Synodo.

IN primis inhærendo Decreto Sacri Conc. Trid. ad tollendas omnes præcedentiæ controuersias statuimus, atque decernimus, si cui contigerit in hac Synodo suo loco non incedere, vel non sedere, aut quempiam alium actũ in eo gerere, non propterea cuiquam ius acquiri, aut acquisitum esse, nihilq. de huiusmodi iure, aut possessione detrahi: sed omnia in eodem statu permanere, in quo ante hanc Synodum reperiebantur.

Præcedentium Synodorum, & Constitutionum confirmatio.

ITem omnes alias Constitutiones, & Decreta tum à nobis, tum ab Illustrissimis

ſimis Abbatibus, & Commẽdatarijs prædeceſſoribus noſtris facta, ac promulgata præſentis Decreti tenore confirmamus, & ab omnibus obſeruari præcipimus, exceptis ijs, quæ fortè præſentibus noſtris Cõſtitutionibus immutata, vel ſacro Conc. Trid. aduerſari reperientur.

De Fide Catholica profitenda.

CVm Fides, ſine qua impoſſibile eſt placere Deo, radix ſit omnium bonorum operum, & totius ſpiritualis ædificij fundamentum; & cùm iuxta doctrinam Apoſtoli, non ſolum corde credendum ſit ad iuſtitiam, ſed ore etiam confeſsio fieri debeat ad ſalutem. Synodus noſtra à Fidei profeſsiune initium ſumendum eſſe duxit: Ideo Sacr. Conc. Trid. Summorumq. Pontificum auctoritatem ſequuti decernimus, atque mandamus omnibus, & ſingulis hic præſentibus, qui ab antecedenti Synodi celebratione beneficia Eccleſiaſtica obtinuerunt, & qui ab ipſa Synodo abſentes fuerunt, vt mox in manibus Vicarij noſtri profeſſionem Fidei emittant, iuxta Conſtitutionem à felic.

Cõc. Trid. ſeſſ. 6. c. 8. Ad Rom. c. 10.

Cõc. Trid. ſeſſ. 25. c. 2. de ref.

felic. recor. Pij Quarti æditam, cuius tenorem inferius annotabimus.

In posterum omnes, qui beneficia curam animarum habentia obtinuerint, intra duos menses à die adeptæ possessionis, iuxta præscriptum dicti Concilij, professionem Fidei emittant, quoties illis prouisum fuerit, atque etiam illi, qui beneficia curam animarum habentia permutabunt.

Sess. 24. c. 12. de Refor.

Prouisi autem de Canonicatibus, & dignitatibus in Ecclesijs Collegiatis, non solum coram nobis, seu Vicario nostro, sed etiam in Capitulo idem præstare teneantur, antequam possessionem adipiscantur, iuxta formam dictæ Bullæ, sub pœnis in ea contentis.

Dict. Sess. 24. c. 12.

Quæ incipit iniunctũ nobis.

Quam quidem Fidei professionem teneantur, etiam vt supra, emittere ij qui grammaticam, & quamcumque aliam liberalem artem publicè, seu priuatim docent, & omnes publici, seu priuati sacræ Scripturæ lectores: Medici pariter, & Chirurgiæ artes publicè exercentes.

Pius IIII. in Cõstit. quæ incipit, in sacrosancta.

Qui Medici tum Physici, tum Chirurgi teneantur etiam, iuxta Constitutionem Pij V. cum primum ægrotos visitauerint, eis necessariam peccatorum suorum esse

Quæ incipit, supra Gregem.

con-

confeſſionem perſuadere; quod ſi per tres dies ægroti facere neglexerint, vlterius eos non viſitent; & ſi prædicta Medici nõ obſeruauerint, vltra pœnas in Conſtitut. Innocentij III. contentas, quas incurrunt, etiam alia pecuniaria à nobis multabuntur.

Cap. cũ infirmitas, de pænit. & remiſſ.

Caueant etiam Medici, ne pro corporali ſalute aliquid ſuadeant, vel permittant, quòd in animæ periculum tendat.

Fidei profeſſionis forma.

EGo N. firma fide credo, & profiteor omnia, & ſingula, quæ continentur in Symbolo Fidei, quo sãcta Romana Eccleſia vtitur, videlicet: Credo in vnum Deum, Patrem omnipotentem, factorem cæli, & terræ, viſibilium omnium, & inuiſibilium. Et in vnum Dominum Ieſum Chriſtum Filium Dei vnigenitum. Et ex Patre natum ante omnia ſæcula: Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero: Genitum, non factum conſubſtantialem Patri, per quem omnia facta ſunt. Qui propter nos homines, & propter noſtram ſalutem deſcendit de

Ex Bulla Pij iv. quæ incipit Iniunctum nobis.

cælis.

cælis. Et incarnatus eſt de Spiritu ſancto ex Maria Virgine, & homo factus eſt. Crucifixus etiam pro nobis ſub Pontio Pilato paſſus, & ſepultus eſt. Et reſurrexit tertia die ſecundum Scripturas. Et aſcendit in cælum, ſedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus eſt cum gloria iudicare viuos, & mortuos, cuius regni non erit finis. Et in Spiritum ſanctum Dominum, & viuificantem, qui ex Patre, Filioq; procedit, qui cum Patre, & Filio ſimul adoratur, & conglorificatur, qui locutus eſt per Prophetas. Et vnam, ſanctam, Catholicam, & Apoſtolicam Eccleſiam. Confiteor vnum Baptiſma in remiſſionem peccatorum. Et expecto reſurrectionem mortuorum. Et vitam venturi ſæculi. Amen. Apoſtolicas, & Eccleſiaſticas traditiones, reliquaſq; eiuſdem Eccleſiæ obſeruationes, & conſtitutiones firmiſſimè admitto, & amplector. Item ſacram Scripturam, iuxta eum ſenſum, quẽ tenuit, & tenet ſancta Mater Eccleſia, cuius eſt iudicare de vero ſenſu, & interpretatione ſacrarum Scripturarum, admitto: nec eam vnquam, niſi iuxta vnanimem conſenſum Patrum accipiam, & interpretabor.

tabor. Profiteor quoque ſeptem eſſe verè,& propriè Sacramenta nouæ legis à Ieſu Chriſto Domino noſtro inſtituta, atque ad ſalutem humani generis, licet non omnia ſingulis neceſſaria, ſcilicet Baptiſmũ, Confirmationem, Euchariſtiam, Pænitentiam, Extremam vnctionem, Ordinem, & Matrimonium: illaq; gratiam conferre;& ex his Baptiſmum, Confirmationem, & Ordinem ſine ſacrilegio reiterari non poſſe. Receptos quoque, & approbatos Eccleſiæ ritus in ſupradictorum omnium Sacramentorum ſolemni adminiſtratione, recipio,& admitto. Omnia, & ſingula, quæ de peccato originali, & de iuſtificatione, à ſacroſancta Tridentina Synodo definita, & declarata fuerunt, amplector, & recipio. Profiteor pariter in Miſſa offerri Deo verum, proprium, & propiciatorium ſacrificium pro viuis, & defunctis: atque in ſanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento eſſe verè, realiter, & ſubſtantialiter corpus, & ſanguinem, vna cum anima, & diuinitate Domini noſtri Ieſu Chriſti, fieriq; conuerſionem totius ſubſtantiæ panis in corpus, & totius ſubſtantiæ vini in ſanguinem: quam conuerſionem Catholica

lica Ecclesia transubstantiationem appellat. Fateor etiam sub altera tantum specie totum atque integrum Christum, verumque Sacramentum sumi. Constanter teneo Purgatorium esse, animasq; ibi detentas fidelium suffragijs iuuari. Similiter & Sanctos vna cum Christo regnantes venerandos, atque inuocandos esse; eosque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum reliquias esse venerandas. Firmissimè assero, imagines Christi, ac Deiparæ semper Virginis, necnon aliorum Sanctorum habendas, & retinendas esse, atque eis debitum honorem, ac venerationem impertiendam. Indulgentiarum etiam potestatem à Christo in Ecclesia relictam fuisse, illarumq; vsum Christiano populo maximè salutarem esse affirmo. Sanctam, Catholicam, & Apostolicam, Romanam Ecclesiam omnium Ecclesiarum matrem, & magistram agnosco: Romanoq; Pontifici Beati Petri Apostolorũ Principis successori, ac Iesu Christi Vicario veram obedientiam spondeo ac iuro. Cætera item omnia à Sacris Canonibus, & Oecumenicis Concilijs, ac præcipuè à sacrosancta Trid. Synodo tradita, defini-

ta, &

ta, & declarata indubitanter recipio, atque profiteor. Simulq. contraria omnia, atque hæreſes quaſcumque ab Eccleſia damnatas, & reiectas, & anathematizatas, ego pariter damno, reijcio, & anathematizo. Hanc veram, Catholicam Fidem, extra quam nemo ſaluus eſſe poteſt, quam in præſenti ſpontè profiteor, & veraciter teneo, eamdem integram, & inuiolatam vſque ad extremum vitæ ſpiritum conſtantiſſimè (Deo adiuuante) retinere, & confiteri, atque à meis ſubditis, vel illis, quorum cura ad me in munere meo ſpectabit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in me erit, curaturum. Ego idem N. ſpondeo, voueo, ac iuro. Sic me Deus adiuuet, & hæc ſancta Dei Euangelia.

De Fidei rudimentis.

QVia omnis ætas ab adoleſcentia prona eſt ad malum, & à teneris aſſuefieri ad bonum magni eſt operis, & effectus, inuigilent Parochi huius noſtræ iuriſdictionis, cæteriq. omnes curam animarum habentes, ad quos præcipuè hoc Côc.Trid. Seſſ. 24.c. 4.

munus ſpectat, vt ſingulis ſaltem Dominicis diebus poſt prandium pueros in ſuis Parochijs Fidei rudimenta, & obedientiã erga Deum, & Parentes, diligenter doceant ſub pœnis à Sacr. Canon. ſtatutis, & alijs arbitrio noſtro.

Et, vt facilius id efficiant, mandamus, vt vbi id commodè fieri poteſt, Doctrinæ Chriſtianæ ſodalitas inſtituatur, quæ ex viris ad id idoneis vita, & moribus approbatis conſtet, qui eo in munere Parochos adiuuent, & Indulgentiæ à Pio V. & Gregorio XIII. & S. D. N. Clementis VIII. earum Sodalitatum hominibus conceſſæ ſæpius promulgentur.

Pius V. in Bulla quę incip. ex debito Paſtoralis. Gregor. XIII. in Bull. quæ incip. Illius qui.

Ludi Magiſtri, qui Grammaticam docent, ſemel in hebdomada Doctrinam Chriſtianam edoceant, & quotidie ſub finem lectionum curent, vt pueri genibusflexis orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam, & Symbolum Fidei deuotè recitent.

Curent etiam Parochi, quorum conſcientiam oneramus, vt non ſolum pueri, & puellæ, ſed etiam viri, & mulieres prouectioris ætatis, præſertim ruſtici rudimẽta Fidei doceantur, iuxta interpretationẽ

per

per Catechiſmum Romanum promulgatam, & efficiant, vt Symbolum Fidei recitent.

De lectione ſacræ Scripturæ.

INter ea, quæ à Sacr. Conc. Trid. Spiritu ſancto dictante, relata fuerunt, ſtudiosè admodum, vehementibusq. verbis in eo elaborauit, vt hæc Catholica Fides, lectionibus, prædicationibus, alijsq. ſpiritualibus ſermonibus frequenter in aures hominum diſſeminetur. Ideoq. decreuit, vt in Eccleſijs ab eo enumeratis aliqua Præbenda Cathedralis, aut alterius Collegiatæ Eccleſiæ quamprimum vacare contigerit, in Theologalem ad vſum ſacræ Scripturæ interpretandæ erigeretur. Vbi verò nulla ad id Præbenda idonea, ſeu Præſtimonium inueniretur, Conciliũ varias rationes, conſiliaq. Ordinarijs capienda propoſuit, ne tàm pia, & fructuoſa inſtitutio, quouis quæſito colore negligeretur. Cõc. Tri. ſeſſ. 5. c. 1. de Refor.

Nos itaque volentes tam ſalutare Cõcilij Decretum eo modo, quo fieri poteſt, executioni mandare, & huius noſtræ Iu-

risdictionis Cleró, ac Populo pro commoditate locorum, ac personarum de huiusmodi lectione prouidere, monemus, atque hortamur Prælatum Monasterij Beatæ Mariæ Farfensis, vt iuxta dispositionē dicti Conc. Trid. quamprimum eligat, ac deputet vnum idoneum ex suis Monachis lectorem, qui debeat publicè in dicto Monasterio sacram Scripturam exponere, ac interpretari, & Casus conscientiæ legere. Cui lectioni sacræ Scripturæ, & Casuum conscientiæ interesse debeant omnes, & singuli sacerdotes, ac alij in sacris ordinibus constituti in districtu Abbatiæ Farfensis existentes, singulis diebus eisdem præscribendis à Vicario nostro Generali sub pæna vnius aurei arbitrio nostro applicandi. Et per eosdem Sacerdotes, & clericos semel in mense habeatur in dicto loco Congregatio Casuum conscientiæ, in qua saltem tres casus proponantur, & per quemlibet Parochum discutiantur, & resoluantur. Quod si prædicti ad dictam Congregationem inuitati accedere neglexerint, seu legitimo impedimento detenti excusationem non præmiserint, pænam vnius aurei, locis pijs applicandi, ipso facto

d.c.1.§.in Monasterijs.

cto

cto incurrant.

In Abbatia vero ſancti Saluatoris Maioris, cum hoc tempore in dicto Monaſterio non adſit idonea perſona, conducatur quamprimum per Priorem vnus Sacerdos Theologus ſæcularis, ſeu regularis, qui ſingulis diebus eiſdem præſcribendis ibidem explicet Caſus conſcientiæ, & ſacram Scripturam ſecundum capacitatem Monachorum, in prædicto Monaſterio degentium. Ad quem audiendum, & ad omnia alia ſupradicta ordinata in Abbatia, & Monaſterio Farfenſi teneantur ſimiliter omnes Sacerdotes, & Clerici in ſacris ordinibus conſtituti in diſtrictu dictæ Abbatiæ ſancti Saluatoris Maioris degentes ſub eiſdem pænis.

De prædicatione verbi Dei.

Conſequens eſt, cum grauiſſimum ſit prædicationis munus, quippe ipſius Fidei conſeruationem, & propagationem reſpicit, Concionatores verbi Dei etiam hoc loco admonere, vt in ſuis ſermonibus maximè verſentur circa ea, quæ vtiliter docent, non quæ inutiliter oblectant; id-

Cóc.Tri. sess. 5.c. 2 §. Archipresbyteri. S.Franciscus in sua Regula.

circo prædicabunt Euangelium cum vtilitate, & ædificatione Populi annunciando eis vitia, & virtutes, pœnam, & gloriam cum breuitate sermonis: Populum Sacramentorum notitia plenè imbuant, & præsertim assiduum vsum pœnitentiæ, & sanctissimæ Eucharistiæ perceptionem suadeant.

Concionatores prædicti, maximè qui tempore Quadragesimæ ad concionandum mittuntur, cum omni charitate, & obsequio recipiantur ab omnibus, prȩsertim vero ab animarum curam habentibus, pro quorum functione accedunt. Curabuntq. vt per eos, ad quos spectat, illis de domo, victu, victualibus, cæterisq. necessarijs prouideatur, & prȩdicatione peracta eleemosyna eis largiatur. Eorum tamen nemo sine concessione nostra, seu Vicarij nostri licentia recipiatur, nec ad concionandum admittatur, neque sine Parochi testimonio pauperem aliquem commendet.

d. Sess. 5. in c. 2. §. Regularis vero.

Cap. Excómunicamus. de hæret. §. quia vero.

Archipresbyteri, Plebani, Parochi, ceteriq. omnes curam animarum habentes, sciant eos teneri idem prædicationis munus in suis Ecclesijs obire. Ideo per seipsos

d. sess. 5.c. 2. Sess. 24.c. 4.

ſos, vel ſi legitimè impediti fuerint, per alios idoneos, diebus ſaltem Dominicis, & feſtis ſolemnibus plebes ſibi commiſſas pro ſua, & earum capacitate ſalutaribus verbis paſcant; quod ſi neutrum pręſtare poſſunt, ſaltem legant aliquem approbatum librum, alioquin iuxta Conc. Trid. præſcriptum multentur.

De Hæreticis detegendis, & libris prohibitis non legendis.

VT ipſa Catholica fides impolluta, illibataq. in fidelium cordibus ſeruetur ad præſcriptum ſacrorum Canonũ, & Apoſtolicarum Conſtitutionũ, illiuſq. præſertim, quam Sixtus V. fel. recor. Pont. Max. fecit: Omnibus, & ſingulis vtriuſque ſexus, cuiuſcumque gradus, & conditionis ſint, præcipimus, & mandamus, vt ſi quos nouerint in hac noſtra Iuriſdictione viros de Fide ſuſpectos, aut verba blaſphemiæ in Fidem Catholicam proferentes, ſi quos maleficos, ſeu maleficas: magos, aut magas eſſe ſciuerint, ſtatim ad nos, ſeu Vicarium noſtrum deferant, om- Quæ incipit Cæli, & terræ.

ni correctione postposita, sub penis in dicta Bulla contentis,& alijs arbitrio nostro reseruatis pro excessuum qualitate.

Cum ab hereticorum, & suspectorum libris, venenum mortiferum ad fidelium perniciem sæpe emanarit, nemo audeat legere, aut penes se retinere cuiusuis generis libros in Indice Romano, alijsq. vel Apostolicis, vel Deputatorum Decretis prohibitos; idq. sub penis,& censuris in Bulla Pij Papæ IIII. alijsq. contentis.

Quæ incipit Dominici gregis.

Et ne ex ipsius Indicis imperfecta notitia, vel ex modo, quo vsu recipitur, & obseruatur, multi libros prohibitos, vel suspectos ignoranter penes se habeant, monemus omnes, & singulos, qui in visitatione librorum prohibitorum in hac iurisdictione iussu, ac mandato nostro facta anno proximo notam eorumdem librorum non dederint, à præsentis Synodi publicatione post quindecim dies Indicem omnium, & quorumcumque librorum, quos penes se habent, tum prohibitos, tum non prohibitos, Vicario nostro tradere teneantur, qui in eosdem remedijs opportunis adnimaduertet, sub pænis nobis bene visis.

Histo-

Hiſtorias Martyrum, illorumq. actiones, aut Chriſti Domini paſſionem, tum in ſacris, tum in prophanis locis fieri, aut repræſentari omnino prohibemus, abſque noſtra, ſeu Vicarij noſtri licentia in ſcriptis obtinenda ſub pęna contrafacientibus ſcutorum vigintiquinque locis pijs applicandorum, & alijs arbitrio noſtro. Cōc. Trid. ſeſſ. 25. decret. de Reliq. & vener. Sanctor.

Ne ſub ſpecie pietatis impietas diſſeminetur, mandamus, vt in poſterum in hac noſtra iuriſdictione, nec per Communitates, nec per Archipresbyteros in eorum terris, locis, & Eccleſijs vllus ludimagiſter, aut Cantus, niſi prius à Vicario noſtro generali de vita, moribus, & ſcientia fuerit examinatus, & approbatus, admittatur, & antequam recipiatur Fidei profeſſionem, vt ſupra dictum fuit, emittat, ſub pęna ſcutorum vigintiquinque pro quolibet contrafaciente.

De Sacrameutis, & eorum Miniſtris.

CVm nouæ legis ſingula Sacramenta à Chriſto Domino inſtituta ex tribus conſtent, materia, ſcilicet, forma, & Miniſtro: Primum curabunt Sacerdotes Cōc. Tri. can. 1. ſeſſ. 7. de Sacr.

ea

ea administraturi intentionem firmã semper habere faciendi, quod facit Ecclesia, nec nisi superpelliceo, & stola induti, ac confessionis, vel saltem contritionis subsidio muniti, ea administrent, & nullus quantumuis egens Sacerdos verbis, aut nutibus quicquam prorsus, vel minimum petat, aut exigat pro illis administrandis, eo tamen excepto quod à sacris Canonibus, vel ex veteri, & approbata consuetudine ipsis conceditur.

d.ses can. 11.

Sess.24.c. 14 de Refor. cap.ad Apostolicã de simon.

Curent pariter pro singulis Sacramentis proprias materias prouidere, nec de substantia tantum, verum etiam de qualitate materiarum sint solliciti, vt scilicet sint mundæ, nitidæ, & ex optimis, quæ haberi possint.

Tandem in administrandis Sacramentis caueant Sacerdotes, ne alias formas, neve sub alijs verbis proferant, quàm proprijs singulorum, quę in Sacerdotali, seu Rituali Romano habentur expresse, quarum verba memorię mandare curabunt, vt facilius illa cum Sacramenta administrant materię coniungant; qnod diligenter animaduertendum est.

Cõc.Trid. sess.7.can. 13.

De Sacramento Baptiſmi.

BAptiſmatis Sacramentum inter cęte-ra primum, & præcipuum eſt, & tantę virtutis, & efficaciæ, vt per eum æternæ ſalutis ianua illi, qui baptizatur, aperiatur. Quare Parochus, qui illius adminiſtrandi munere fungitur, candidiſſimæ illius puritati reſpondere tenetur, ijs virtutibus, quæ in Sacerdote ad tam ſanctum munus exercendum vocato, requiritur. Mandamus igitur, ſancta hac Synodo approbante, vt in Eccleſia Parochiali, tantum proprius Parochus baptizet, qui ſacras ceremonias in hoc Sacramento adminiſtrando ſolitas ex libro Baptiſmali approbato ſeruare teneatur, ſine quibus ex quauis cauſa, pręterquam neceſſitatis extremæ, cum ſcilicet periculum vitæ infanti timetur Baptiſmus miniſtretur, ſub pœna ſuſpenſionis arbitrio noſtro. De Conſ. diſt. 4. c. per totũ. Clem. vnica de Baptiſmo.

Sed quoniam perſæpe accidit, vt infantes in euidenti vitæ periculo conſtituti, ad Eccleſiam deferri non poſſint, doceant Parochi populum, quamlibet perſonam, ſi Sacerdos haberi non poſſit, in dicta neceſſi-

cessitate baptizare posse, instruantq. formam verborum esse, Ego te baptizo in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen: & materiam esse aquam elementarem, & simplicem: & quod Minister id facere intendat, quod facit Ecclesia: curentq. ita verba formæ proferre, dum ablunnt baptizandum, vt semper coniungantur materię, & vno eodemq. tempore manus abluendo, lingua proferendo suum munus exerceat.

Cap. 1. de Sacr. non iter.

Caueant diligenter Curati, ne baptizatis domi, cum ad Ecclesiam postea deferuntur, baptismus reiteretur, sed tantum omissas solemnitates adimpleant, & nonnisi ad tertium diem Baptismus protrahatur, nisi aliter nobis, seu Vicario nostro visum fuerit.

Nomen autem, quod baptizatis imponitur, vnicum tantum sit, siue vna, siue duplici dictione contineatur, & quantum fieri potest, Sanctorum tantum imponatur, vt illis eorum vita in exemplum sit, quorum nomina susceperunt.

Cōc. Tri. sess. 24. c. 2. de refor.

Compatres, & Commatres plures non admittant, quam Tridentina Synodus mandat, videlicet marem tantum, aut fœminam

minam tantum, vel marem & fœminam ſimul ad ſummum. Is vero, qui infantem leuare intendit, non ſit excommunicatus, infamis, interdictus, aut hęreticus: vel qui ſemel in anno tempore ab Eccleſia ſtatuto Pœnitentiæ, & ſacroſanctæ Euchariſtię Sacramenta non ſuſceperit, & rudimentorum Fidei non ſit ignarus; quinimo ſciāt eos teneri ad docendum ſuſceptos ipſa Fidei rudimenta, & ad monendos eos, vt caſtitatem cuſtodiant, iuſtitiam diligant, & charitatem teneant.

De conſ. diſt. 4. c. non plures. cap. nō licet cum ſeq. diſt. 4. de cōſ.

Moneant Parochi inter ſuſcipientem, & baptizatum, eiuſdemq. Patrem, & matrem. Item inter baptizatum, & baptizantem, necnon baptizati Patrem, & Matrem cognationem ſpiritualem contractam eſſe, quæ tanti momenti eſt, vt non ſolum matrimonium impediat contrahendum, verum etiam contractum dirimat.

d. ſeſſ. 24. c. 2.

Curabunt pręterea Parochi ſtatim poſt collatum Baptiſmum, baptizati nomen, & cognomen in libro ad hoc parato deſcribere, apponendo etiam nomina eorum, qui eum de ſacro fonte ſuſceperunt, modo quo infra, videlicet:

d. c. 2.

Adi

Adi 20. di Giugno 1604.

N. figlio di N. delli N. da N. & di Donna N. delli N. da N. nato adi 18: di detto mese è stato battezato in questa Chiesa di Santo N. da me N. Arciprete, ò Rettore, & fu suo Compare N. delli N. da N. & sua Commare N. delli N. da N.

De his q filij occi. c. de infantib.

Parochi infante baptizato doceant sub grauissimis pœnis fuisse mandatum, ne infantes ante decimumoctauum mensem completum parentes secum in lecto retineant, ob suffocationis periculum, quæ sępenumero, præter omnem eorum intentionem accidere solet.

C. si quis de alio cũ duob. sequent. de consecr. dist. 4.

Quoniam, vt audiuimus, in hac nostra Farfensi Abbatia multis ab hinc annis cõtra sacrarum Ceremoniarum ritum nonnulli Archipresbyteri adeo negligentes fuerunt in oleis sacris procurandis, vt non modo illis vti non potuerint in Sabbato sancto ad aquam Baptismalem consecrandam, sed etiam per multos dies post Pascha ea sumere non curauerint, & ne sub varijs, & fictis rationibus se excusari quæant, & vt in hac nostra Iurisdictione certus locus constituatur, ad quem om-

nes

nes Curati pro dictis oleis accipiendis accedere debeant. De cætero omnino volumus atque mandamus, vt in Abbatia Farfensi antiquior Archipresbyter pro tempore, in Abbatia vero S. Saluatoris Maioris Prior illius Monasterij, teneatur vnusquisque eorum transmittere ad viciniorem Ordinarium aliquem Sacerdotem, seu in sacris constitutum, qui ad vesperam feriæ quartæ Maioris hebdomadę sit præsens in illa viciniori Ciuitate, & die sequēti sumat sacra olea pro omnibus Parochis dictarum Abbatiarum, & per totam diem sequentem ea adsportare debeat dictis Archipresbytero, & Priori, qui dicta olea distribuere debeant in Monasterijs antedictis absque vlla recognitione cæteris Archipresbyteris, & Curatis dictarum Abbatiarum, qui à prædictis ea accipere necessario teneantur. Mandantes sub pęna scutorum vigintiquinque pijs locis applicandorum, vt omnes prædicti in die Sabbati sancti de mane habeant in suis Ecclesijs olea sancta noua, vt illis vti possint in consecratione aquæ Baptismalis, & in vnctione infirmorum, si occurrerit, quod vt fiat in tempore, curabunt singuli

Cap. Presbyteri d. 25.

habere

habere aliquem apud dictum Archipresbyterum, & Priorem, qui pro eis olea sumat, nisi velint ipsimet accedere.

Cap. Omnis Presbyter. c. in Sabbato de cōsecr. d. 4.

Aqua itaque Baptismalis quotannis Sabbatho sancto, & Pentecostes hoc solemni ritu benedicta seruetur in vasis æneis, seu marmoreis in loco conspicuo intra tegumentum ligneum benè clausum, vna cum vasculis argenteis, seu stanneis, cum suis inscriptionibns, in quibus sacrū Chrisma, oleumq. Catechumenorum asseruentur eo modo, & forma, quibus in qualibet Ecclesia pro eius reddituum viribus à Vicario nostro ordinatum fuit in Visitatione, sub pœnis arbitrio nostro.

De Sacramento Confirmationis.

LIcet sanctissimū Confirmationis Sacramentum tantæ necessitatis nō sit, sicut Baptismus, tamen ex conferentis dignitate quodāmodo eo dicitur nobilius, & præterquam quod cum eo, ac cæteris Sacramentis habet communem inuisibilis gratię formam visibilem; in hoc tamen specialis Spiritus sancti gratiā in cordibus nostris infunditur, cuius præsidio muniti

De Conf. d. 5. can. 1. & can. manus.

contra

contra Diaboli regnum, vt veri Christi milites confirmamur, & roboramur ad pugnam. Ideo in magna veneratione habendum est, atque omni ex parte curandum, vt ea qua decet reuerentia, ac puritate sumatur, ac perficiatur.

Curabunt igitur Parochi, cum contigerit in hac iurisdictione nostra illud administrari, vt omnia requisita, ac necessaria diligenter præparentur, doceantq. opportunè Populum, quam necessarium sit Sacramentum huiusmodi; declarent nomen ipsius Cõfirmationis, illius vim, quæ sit eius materia, quæ forma, quos effectus pariat, & alia huiusmodi, quæ à Catechismo, alijsq. Ecclesiasticis auctoribus colligere poterunt.

Moneant, vt qui aliàs hoc Sacramentum susceperit, iterum ad illud suscipiendum non accedat, & nemo siue mas, siue fęmina ad Confirmationem suscipiẽdam adducatur, qui annis septem minor sit natu. cap. dictũ & seq. de cons. d 5.

Vnus Compater, & vna Cõmater tantum admittatur, qui illo anno peccata sint confessi, & sacram Eucharistiam susceperint, quique non sint excommunica- cap. nou plures de cons. d. 4. c. quãuis de cogn. spirit.

C ti,

Cōc. Tri. sess. 24. de Refor. c. non licet cum seq. dist. 4. ti, nec aliquo enormi, seu publico peccato notati; doceatq. in hoc Sacramento, sicut in Baptismo, cognationem spiritualem contrahi, quæ non solum matrimonium contrahendum impedit, verumetiam dirimit contractum.

Habeat vnusquisque Parochus librum, in quo Confirmatorum, & eos tenentium nomina, & cognomina conscribant, necnon ipsius Episcopi administrantis, cum die, mense, anno, nomenq. ipsius Ecclesiæ, in qua Chrisma fuit administratum.

De Sacramento Pænitentiæ.

QVam necessarium nobis sit ad salutem Pęnitentiæ Sacramentum, ob summam humanę naturæ fragilitatem, satis expresse docuit Saluator noster, cum dixit: Nisi pęnitentiam egeritis, omnes simul peribitis: cuius exercendi munus cum sit longè grauissimum, nemini committi debet, qui doctrina, moribus, ac prudentia idoneus ad id non reperiatur: ideo vt solis dignis, & idoneis sacerdotibus hoc sacrum exercitium committatur, de cætero nolumus ad confessiones au-

Luc. c. 17. De pænit. dist. 6. c. q vult. §. iudiciaria. Cōc. Tri. cap. licet. sess. 25.

audiendas præter Curatos quempiam admitti, siue sæcularis, siue Regularis sacerdos sit, nisi diligenter examinatus fuerit à Vicario nostro, & licentiam in scriptis gratis concedendam obtinuerit: reuocantes omnes, & quascumque facultates adhuc concessas absoluendi à casibus nobis reseruatis: Et qui vsque in pręsentem diem admissi fuerint in posterum, nonnisi licentia in scriptis à Generali nostro Vicario obtẽta, hoc sacro munere perfungatur sub pęnis arbitrio nostro declarandis, & infligendis.

Ne vero per ignorantiam quis absoluat à casibus, seu censuris, à quibus non potest, præcipimus singulis tum Curatis, tum expositis, vt in sedibus confessionalibus non solum affixam teneant Bullam Cęnæ Domini, verum etiam notam casuum, qui à nobis reseruantur, qui sunt infrascripti. Cõc. Tri. sess. 14. c. 7.

Casus reseruati.

1 Excõmunicati maiori excommunicatione, suspensi, seu interdicti.

2 Blasphemia hæreticalis contra Deũ, vel Beatam Virginem.

3 Abutentes Sacramentis Ecclesiæ,

 vel

vel alijs superstitionibus, quibus mortale peccatum sit annexum, vtentes.

4 Percutientes parentes.

5 Raptores, & violatores Virginum, etiam sub promissione matrimonij.

6 Sponsi ante Matrimonium coram Parocho, & testibus contractum carnali se inter se copula commiscentes.

7 Qui in primo, & secundo gradu incestum commiserint, quod ad viros attinet.

8 Abortum, vel sterilitatem cum effectu procurantes.

9 Sodomitæ, vel cum brutis coeuntes.

10 Qui homicidium voluntarium commiserint, vel paruulos casu, vel industria suffocauerint.

11 Periurius in iudicio cum alterius dãno, vel scripturas publicas falsificantes.

12 Incendiarij, & incisores vitium, & alienarum arborum cum notabili damno, nisi præuia restitutione.

A qui-

A quibus nullus Sacerdos etiam Regularis, ſub quorumuis priuilegiorum prætextu, niſi à nobis poteſtas illis ſpecialiter conceſſa fuerit, abſoluere valeat. Sic enim ſacra Cōgregatio ſacroſ. Conc. Trid. locis declarandis præfecta cenſuit, niſi velint ex Viennenſis Concilij Decreto in excommunicationis ſententiam Romano Pont. reſeruatam; & in pænas, ac cenſuras contentas in Decreto de ſpeciali mandato S. D. N. Clementis VIII. die 9. Ianuarij 1601. publicati, incurrere. Clem. 1. de priuil.

Ad ſubleuandas tamen pænitentium conſcientias, & vt in Monaſterijs noſtris Beatæ Mariæ Farfenſis, & S. Saluatoris Maioris, ad quæ ob ſingularem deuotionem omnes Populi harum Abbatiarum perſæpe accedere ſolent, adſit, qui eorum ſpiritualibus neceſſitatibus citius ſuccurrere valeat, in qualibet eorum Eccleſia, conſtituimus vnum Pænitentiarium, videlicet in Monaſterio Farfenſi admodum R. P. Anaſtaſium de Brixia Prælatum dicti Monaſterij. In Monaſterio vero ſancti Saluatoris Maioris R. P. Antonium Sanctium illius Propriorem, quibus poteſtatem abſoluendi à caſibus nobis reſerua- Cōc. Tri. ſeſſ. 24. c. 8.

tis concedimus.

Sacerdotes mulierum confeſſiones audituri quanta maxima fieri poteſt totius corporis, & animi compoſitione ſe muniant, & nemo illas extra neceſſitatis caſus, præterquam in Eccleſijs in loco patenti ad id ſpecialiter deputato, & quantum ad temporis conditionem attinet, nec ante ſolis ortum, nève poſt eiuſdem occaſum etiam in Eccleſijs eas audiant.

Sedes pro confeſsionibus audiendis habeant ligneas, eo modo, & forma diſpoſitas, prout in qualibet Parochiali, & Collegiata Eccleſia, in Viſitatione per Vicarium, & Viſitatorem noſtrum mandatum fuit, & extra dictas ſedes confeſsiones mulierum audire nemini liceat, ſiue ſæcularis, ſiue regularis Confeſſarius ille fuerit; quod ſi quis contrafacere præſumpſerit, eo ipſo ab audiendis confeſſionibus, arbitrio noſtro ſit ſuſpenſus.

Cap. omnes. de poenit. & remiſſ.

Nullus Curatus alterius Parochianum ad confeſſionem admittat, niſi ei à proprio Parocho ſpeciali data poteſtate.

Cõc. Tri. ſeſſ. 6. c. 2. ſeſſ. 7. c. 5. de reſor.

Si ex aliqua legitima cauſa Curatus aliquem in ſuo munere ſubſtituere velit, id ei facere minimè liceat, niſi ſubſtituendus

à Ge-

à Generali nostro Vicario prius fuerit approbatus.

Confessarij in huius ministerij functione honorem Dei, & animarum salutem ante oculos solum sibi ponant, neque lucri, vel terreni alicuius commodi causa ad hoc Sacramentum exercendum accedant: quapropter à pænitentijs pecuniarijs, in quantum possunt, abstineant, & si quas iudicauerint iniungendas, neque sibi, neque suæ Ecclesiæ illas applicent, sed pænitentis arbitrio, siue Ecclesijs, siue locis pijs applicandas relinquant.

Et vt ab omnibus vnus, & idem in absoluendo pænitentes ritus seruetur, infrascriptum à Romana Ecclesia præscriptum ab omnibus iurisdictionis nostræ Confessarijs seruari mandamus.

Sacerdos postquam dixit, Misereatur tui, &c. Indulgentiam, &c. extendens manus de more super caput cōfitentis dicat:

Dominus noster Iesus Christus te absoluat, & Ego auctoritate ipsius mihi concessa, absoluo te in primis à vinculo excōmunicationis in quantum possum, & tu indiges: Item eadem auctoritate absoluo te ab omnibus peccatis tuis: In nomine

Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen.

Postea sublata manu dicat:

Passio Domini nostri Iesu Christi, & merita Beatæ Mariæ semper Virginis, & omnium Sanctorum, & quidquid boni feceris, & mali substinueris, sit tibi in remissionem peccatorum tuorum, augmentum gratiæ, & præmium vitæ æternæ. Amen. Vade in pace.

De Sacramento Eucharistiæ.

Cōc. Tri. sess. 13. c. 2.

SAcramentū hoc cæteris alijs dignius, ac nobilius, in quo Christus realiter continetur, ab ipso Saluatore discessurus de hoc mundo ad Patrem fuit institutum, vt diuitias sui erga nos amoris ostenderet; & spiritualis interioris hominis cibus, pignusq. esset futuræ gloriæ, ac perpetuæ fælicitatis nostræ: quamobrem volumus, vt quam maxima fieri potest fide, honore, ac diligentia in Altari maiori cuiuslibet Parochialis Ecclesiæ conseruetur, sub decenti Pixide intra Tabernaculum, clauibus munitum, atque ordinatum ad præscriptum Visitationis factæ à Visitatore nostro, atque vt ante ipsum semper vna, vel

Cap. 1. de custo. Eccles. Cap. sane de celeb. Miss.

vel plures lampades accensæ interdiu, noctuq. teneantur, sub pæna scutorum decem pijs vsibus applicandorum.

Decimo quinto ad minus, & vbi sit opus octauo quoque die particulas consecratas renouari mandamus, quamobrem singulorum conscientiam oneramus, omnemq. diligentiam adhiberi, ne per incuriam aliquid tanti Sacramenti depereat, sub pænis à sacris Canonibus constitutis.

Doceant sæpe Curati suos Parochiales huius sanctissimi Sacramenti virtutes, atque excellentiam, & ad frequentem illius sumptionem illos hortentur, curentq. diligenter, vt iuxta Ecclesię pręceptum quilibet in Paschatis solemnitate præuia peccatorum suorum confessione in propria Parochia communicet: Qui vero dicto tempore ad communionem non accesserint, annotentur, & eorum nomina quamprimum ad Vicarium nostrum transmittantur, vt tanquam inobedientes debitis pænis multentur, & si tales moriantur, Ecclesiastica careant sepultura.

Cap. omnis. de pænit. & remiss.

Iux. Cōc. Lateran. decr.

Et vt facilius hæc obseruentur, nullus Curatus, aut Sacerdos aliquem ad communio-

d. c. omnis de pænit. & remiss.

munionem recipiat extra Parochiam suã dicto tempore Paschali.

Purificatio autem posthac ne præbeatur laicis in Calice consecrato; sed quilibet Parochus habeat vas, seu cyathum ad purificandos eos, qui sacram Communionem sumpserint, & illo ad alium vsum nõ vtatur, & debito loco conseruetur, sub pœna scutorum decem pijs vsibus applicandorum, & alijs arbitrio nostro.

In illis Ecclesijs, in quibus adhuc nõ est erecta Societas Corporis Domini, quamprimum illam institui mandamus, eamq. Parochus curabit aggregari alicui Archiconfraternitati de Vrbe ad indulgentias consequendas; cuius Confraternitatis cõfratribus præcipuum munus erit Sanctissimum Sacramentum comitari, cum ad infirmos, seu cùm in processionibus defertur, & alia pia opera exercere, quæ ex Bulla Pauli III. super erectione Societatis prædictæ illius Confratribus sunt præscripta.

Cum sanctissimum Sacrameutum ad infirmos apportari contigerit, Parochus campanæ ictibus signo dato ad conuocandos Confratres, & alias personas necessarias,

ſarias, indutus ſuperpelliceo, & ſtola alba atque Pluuiali, ſi illud adſit, ac velo ſerico ſuper humeros impoſito, accedat ad Altare, ibiq. genuflexus aliquantiſper orabit, poſtea duas particulas conſecratas in Pixide ſub vmbella accipiat, alijs in Tabernaculo relictis, quarum vna ad communicandum infirmum vtetur, alteram eodem cultu, & religione, cereiſq. accenſis in reditu ad Eccleſiam deferat. Quod intelligendum eſt in oppidis, & terris amplioribus. Si vero per loca inuia illud deferri contigerit, & in locis à Parochialibus per vnum, vel duo milliaria diſtantibus, eò caſu ſufficit vnam hoſtiam tantum deferre; tunc autem communicato infirmo, extinctis luminibus, depoſita ſtola, & Cotta, ad Eccleſiam, vel domum reuertatur:

Cóc. Tri. Seſſ. 13. c. 6.

Cum peruentum fuerit ad domum infirmi, Sacerdos ea omnia obſeruet, quæ in Sacerdotali libro habetur, ſub pænis arbitrio noſtro iniungendis.

De Sacramento Extremæ Vnctionis.

SIcut in omnibus alijs Sacramentis cóferendis, ac recipiendis magna præpara-

Cōc. Tri. seſſ. 24. c. 1. de Sac. ext. Vnct.

paratio, atque diligentia adhibenda eſt, ita in hoc quod in extremæ vitæ periculo, adminiſtratur, Parochi omnia pietatis, ac Parochialis ſollicitudinis officia exercere debent, vt fideles ex hac mortali vita migrantes, aduerſus Diaboli verſutias tunc præſertim quærentis, quomodo poſſit animas eorum perdere, roborentur, ac contra illius tentationes fortiores reddantur.

d. ſeſſ. 14. c. 3.

Caueant igitur Parochi, ne in hoc Sacramento adminiſtrando moram, aut negligentiam aliquam contrahant, ſed quacumque hora ad vngendum infirmum vocati fuerint, ſtatim ſuperpelliceo, ac ſtola induti cum oleo infirmorum, in vaſculo argenteo, vel ſtamneo, omni cum reuerentia accedant, illumq. commonefaciãt, hãc ſanctam Vnctionem peccati reliquias abſtergere, animam illius ſubleuare, atque confirmare, magnam in eo diuinæ miſericordiæ fiduciam excitando, eaque omnia in infirmo inungendo obſeruabũt, quæ in libro Rituali in hoc Sacramento adminiſtrando ſeruanda ponuntur.

Catechiſ. Rom. de Ext. vnct. p. 34.

Hoc Sacramentũ non conferant impænitentibus, & in peccato mortali notorie decedentibus, puerisq. vſum rationis non

ha-

habẽtibus,& inſanis,neque mulieribus in partu laborãtibus, nec ijs qui vltimo ſupplicio plectendi ſunt, ſed tantum infirmis adultis in extremo vitæ cõſtitutis, & proxime ex illa migraturis, nec confeſtim illos in tali ſtatu deſerant, ſed Pſalmis,& orationibus, alijsq. ſpiritualibus auxilijs eos adiuuent, vt animæ illorum breui illo itineris ſpatio, quod ſupereſt, ad ſalutis portum tuto dirigantur.

De *Sacramento Ordinis*.

QVoniam in hac noſtra Iuriſdictione omnes promouendi ad ordines minores,vel ſacros debent adire viciniorem Ordinarium, pro illis ſuſcipiendis, aut dimiſſorijs obtinendis: Mandamus, vt antequam ad dictum viciniorem Collatorem aliquis accedat coram nobis, ſeu Vicario noſtro ſe præſentet pro litteris teſtimonialibus habẽdis, quas ei habere non licebit, niſi prius nobis cõſtiterit de illius laudabili vita,de bonis moribus, congrua ſcientia, legitimis natalibus, & eum in Eccleſia, in quam adſcriptus eſt, piè, ac diligenter præſcriptas ſibi functio-

Cõc. Tri. ſeſſ. 23. c. 3. 4. & 5. de refor. Sixt. V. cõſtit. quæ incip. Sanctum, & ſalutare.

functiones præstitisse.

Qui in Ordinibus ministrabunt, curent omnino, vt illis sacris vestibus sint induti alijsq. Ecclesiasticis ornamentis, eoq. modo illa deferant, prout proprijs ordinibus conuenire sancitum est.

Ille vero, qui non est in sacris constitutus, non vtatur Dalmaticis, cæterisq. sacrorum ordinum insignibus.

De Sacramento Matrimonij.

QVantæ reuerentiæ, religionis, ac pietatis sit hoc Matrimonij Sacramentum hinc intelligi potest, quod Deus ipsius auctor fuerit, cum in terrestri Paradiso primos nostros parentes hoc contractus vincuto coniunxit; & Christus Dominus illud inter septem Ecclesiæ Sacramenta collocarit, atque instituerit, & tanquam manifestum suæ coniunctionis, cum Ecclesia sancta signum reliqnerit, ob quam significationem Diuus Paulus patentibus verbis illud, magnum, appellauit. Ephes. 5. Consequens est igitur, vt tam sanctum Sacramentum, tantisq. plenum mysterijs, non nisi piè, ac religiosè trattetur.

Quare

Quare ad tollenda multa ſcādala, quæ ex clandeſtinis Matrimonijs oriri ſolent, ſub grauiſſimis arbitrio noſtro pænis, mandamus omnibus curatis iuriſdictionis noſtræ, vt ſæpius in anno inter Miſſarum ſolemnia Populo aſtante, alta, & intelligibili voce Decretum Conc. Trid. cap. 1. ſeſſ. 24. de Refor. Matrim. legant, publicent, ac materna lingua explicent, in eoq. contenta obſeruent, ac obſeruari faciant. Cóc. Tri. ſeſſ. 24. de refor.

Nullus Parochus, ſiue illius ſubſtitutus Matrimonium aliquod celebret, niſi factis prius in vtriuſque ſponſi Parochia inter Miſſarum ſolemnia tribus monitionibus, tribus feſtis continuis, & nullo in eis impedimento detecto. cap. 1. §. idcirco.

Nolumus tamen, quo die Matrimonij contrahendi vltima denunciatio facta eſt, eo ipſo Matrimonium celebrari, niſi impetrata à nobis poteſtate: Si vero in dictis tribus monitionibus, ſeu in qualibet illarum aliquod impedimentum fuerit oppoſitum, ad Vicarium noſtrum quamprimū tranſmittat, & interim ſub pæna excommunicationis cohabitare, & ſimul verſari ipſis ſponſis interdicat. Quod ſi aliter Matrimonio interuenire præſumpſerit, tamdiu Cap. ſup eo. de cō ſang. & af finit. Cap. propterea. de ſponſal. matri.

diu ſuſpenſus maneat, quàm diu nobis videbitur.

Curent Parochi, antequam Matrimonia celebrent, vt contrahentes ſciant orationem Dominicalem, Salutationem Angelicam, Duodecim articulos Fidei, & decem præcepta Legis; & antequam contrahant, hortentur, vt diligenter peccata ſua confiteantur, & ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum piè ſuſcipiant.

d.c.1. ſeſſ. 24. c. aliter 30. q. 5.

Matrimonium non domi, ſed in Parrochiali Eccleſia, præſente proprio Parocho, ac duobus, vel tribus teſtibus celebretur, & in Miſſæ celebratione ſponſorum benedictio perficiatur, quod tamen in ſecundis nuptijs non eſt faciendũ, niſi ſecundæ ſint ex parte viri, primæ vero ex parte mulieris.

Cõc. Trid. ſeſſ. 4. c. 7. de reform. matr.

Matrimonijs eorum, qui vagantur, & certas ſedes non habent, Parochi non interſint, niſi prius diligentem inquiſitionẽ fecerint, & re ad Vicarium noſtrum delatam licentiam id faciendi obtinuerint, & idem ſeruari mandamus in Matrimonijs eorum, qui prætendunt Maritũ, vel vxorem in longinquis partibus præmortuos eſſe.

Vt

Vt illo malo, atque periculo quod oriri ſolet, ex longa mora in celebrandis matrimonijs poſt denunciationes factas remedium aliquod adhibeamus, præcipimus Curatis, cæteriſq; omnibus, quibus cura coniungendi in Matrimonium contrahentes demandata eſt, ne elapſo menſe eoſdē ſponſos in Matrimonio iungant: ſed alias fieri publicationes mandamus; quæ niſi factæ fuerint in celebratione eorumdem Parochi non interueniant.

Ad collendum aliud malum ſuperiori proximum, nemini contrahenti ſponſalia de futuro liceat amplius ad Domū ſponſæ accedere, eam alloqui, eius manus attingere, nec ei cingulum tradere, ſed ſufficiat ſponſo mutuam inter ipſum, ac parentes, fratres, conſanguineoſve ſponſæ fidem de contrahendo interueniſſe, & ab iſtis actibus eo vſque ſe abſtineat, quouſq; à proprio Parocho per verba de præſenti publicè in Eccleſia eam deſponſauerit, & contrafacientes ſciant ſe acriter arbitrio noſtro puniendos.

Sciant Parochi, illudq. ſuis ſubditis declarent ex Conc. Trid. præſcripto ab Aduentu Domini, vſque ad Epiphaniæ Cōc. Trid. ſeſſ. 24. c. 10.

festum, & à feria quarta Cinerum vſque ad Octauam Paſchæ incluſiue, interdictas eſſe nuptias. Ideo non niſi poſtridie illius diei, qui poſtremus eſt ſupradicti temporis ſolemnitates nuptiarum celebrare licet.

d. ſeſ 24. c. 1. §. habeat librum.

Volumus etiam, vt quilibet Parochus noſtræ iuriſdictionis habeat librum, prout iam in Viſitatione à noſtro Generali Vicario conſtitutum fuit, in quo denunciationes factæ, dies, & locus celebrati matrimonij, coniugum, teſtiumq. nomina propria manu ipſius Parochi deſcribantur infraſcripti tenoris videlicet.

Io N. Rettore della Parochiale Chieſa di S. N. Giuriſdittione dell'Abbatia di Farfa ò S. Saluatore Maggiore di neſſuna Dioceſe faccio fede in tre giorni di feſta continui inter Miſſarum ſolemnia, *ne la detta mia Chieſa Parochiale hauere denuntiato il Matrimonio da contraherſi frà N. & N. & non vi eſſendo ſtato oppoſto, ne reuelato alcuno legitimo impedimento, interrogati li ſopradetti, & hauuto il loro mutuo conſenſo, & oſſeruato quanto commanda il Sacro Concilio di Trento li hò congiunti in Matrimonio nell'iſteſſa mia Chie-*

Chiesa, questo di . . . 1604. presenti N. & N. Io N. Rettore della Parochiale di S. N.

Curabunt omnino Parochi illorũ graduum consanguinitatis, affinitatis cognationis spiritualis, affinitatis ex fornicatione contractæ, necnon publicæ honestatis, in quibus ex Sacr. Conc. Trid. præcepto prohibitum est Matrimonium contrahere, veram notitiam assequi, vel ex ipso Conc. Trid. vel ex aliqua approbata summa, vt populos sibi subiectos, docere valeant, ne ex eorum imperitia matrimonia in gradu prohibito per errorem contrahi contingat, prout persæpe euenire solet. Pius V. in constit. incip. ad Romanos spectat. Cõc. Trid. d. sess. 24. de ref. c. 3 & 4.

De Missæ Sacrificio.

MIssæ Sacrificium, quod à Domino Iesu Christo institutum est, & in quo idem Christus cõtinetur, & incruente immolatur, ea dignitate, ac deuotione tractandum est, qua tantum Mysterium decet, ac conuenit. Quapropter Sacerdotes sacrificium hoc celebraturi cũ omni interiori cordis munditia, ac recta fide, cumq. metu, & reuerẽtia ad tantum Mysterium exequendum accedant. Cõc. Trid. sess. 22. c. 1. & 2.

Et ne in celebrando aliquid illis occurrat, quod illius, ac adſtantium mentes perturbet, vnuſquiſque ſacerdos ſit diligens in prouidendis rebus neceſſarijs, & accuratius in ijs præuidendis, quę legenda ſunt, & antequam ad Altare proficiſcatur, Matutinum, ac laudes, ſaltē recitarit.

d.ſeſſ. 22. Decr. de obſeru. & euitan. in celeb. miſ.

In poſtęrum nullus ſacerdos ad Miſſæ ſacrificium primo peragendum admittatur, niſi prius conſtiterit eum ſacras ceremonias recte didiciſſe, & à nobis, ſeu Vicario noſtro licentiam id agendi obtinuerit. Quod etiam ſeruari mandamus in Diaconibus, ac ſubdiaconibus, antequam eorum miniſteria ſint peracturi, ſub pœnis arbitrio noſtro infligendis.

Seſſ. 23. c. 16. §. nullus.

Sacerdos alterius Diœceſis ad celebrandam Miſſam, & alia diuina officia in hac noſtra iuriſdictione non admittatur, qui non habeat litteras dimiſſorias à ſuo Ordinario. Et nullus laicus, ſi fieri poteſt, miniſtret Altari, ſed clericus, qui ſuperpelliceo indutus, ſit bene inſtructus circa miniſterium ſuum.

Cōc. Tri. ſeſſ. 22. de obſeru. & euit. in celeb. miſſ. §. poſtremo.

In Parochialibus Eccleſijs Dominicis, & alijs feſtiuis diebus, quibus de præcepto Miſſa audienda eſt, illis horis Parochi

eas

eas celebrare curent, quæ commodiores ſunt populo, quas tamen, nec ante lucem, nec poſt meridiem celebrare audeant.

In Eccleſijs vero Ruralibus, & in Oratorijs non celebretur Miſſa ſine noſtra, vel Vicarij noſtri licentia: quæ minimè concedetur, niſi viſitatis, benedictisq. præfatis Eccleſijs, & niſi conſtiterit eſſe ijs prouiſa omnia requiſita ad celebrationē. Nec in ſupradictis locis celebrare poſſint ante, vel quando celebratur Miſſa Parochialis, niſi de conſenſu Parochi.

c. Miſſarū de conſec. diſt. 1. & c. ſicut c. nullus Presb.

c. 1. de cōſ. diſt. 3.

De Eccleſiis, & earum immunitate.

CVm in Eccleſijs ædificandis, & in iam obſtructis magna cura ſit adhibenda, ne aliquid contra ſacros Canones, Eccleſiaſticoſq. ritus admittatur, aut tollatur. Præcipimus, atque iubemus, vt nullæ Eccleſiæ, ſeu Capellæ denuo extruantur in hac noſtra iuriſdictione, nec Monaſteria etiam Religioſorum, ſeu oratoria aliqua ædificentur ſine noſtra, ſeu Vicarij noſtri licentia in ſcriptis obtinenda, & abſque ea in iam extructis nihil ma-

c. nemo c. hic ergo de conſ. diſt. 1

gni momenti destrui, reædificari, innouariuè mandamus.

Altaria vero erigi nolumus, nisi congruè arbitrio nostro dotentur, & de necessarijs prouideantur, & illa non in quacumque Templi parte extrui debeant, sed commodo, ac decenti loco, & non nisi ex lapide fiant iuxta præscriptum visitationis.

c. Ecclesias de consec. dist. 1.

c. Altaria de consec. dist. 1.

Vnumquodq. Altare habeat, si non fuerit totum consecratum aram siue Altariolum paruum lapideum cõsecrotum, & super Altare sit Icona, vel aliqua sacra Imago depicta, habeat etiam candelabra duo, Crucem in medio cum carta secretorum, Tobaleas necessarias ad sacrum faciendum; linteola, pallium ex serico, seu ex aliqua alia idonea materia, scabellum paruum, seu puluinar pro Missale tenendo, necnon scabellum inferius tantæ longitudinis, quantæ ipsummet Altare.

c. sicut d. dist. de cõs. Cõc. Tri. sess. 24. de Inuoc. & vener. sancto.

Ecclesiæ omnes, tum simplices, tum Curatæ, atque Oratoria ipsa sua habeant ostia cum sera, ac pessulis, quibus debito tempore claudi possint. Oratoria vero Campestria cancellis muniantur, etsi pau-

perta-

peitate Dominorum id fieri nequit, diruantur, & eorum materia ſeu cementum iuxta Conc. Trid. decretum Parochiali Eccleſiæ applicentur.

Prohibemus etiam, ne in prædictis Eccleſijs, & Oratorijs aliquid prophanum, ſeu ad laicorum vſum deſtinatum conſeruetur, vel reponatur, & dum in ipſis ſacrum Miſſæ peragitur, nemo deambulare, mendicare, arma haſtata, & Archibuſia introferre permiſſum ſit, niſi Curiæ Miniſtris, & Officialibus.

Cōc. Trid. ſeſſ. 22 decr. de obſ. & euit. in celeb. miſ. P.us V. cōſtit. q̃ inci. cum primũ §. pauperes.

Vt autem dictarum Eccleſiarum bona, iura, & actiones, quo ad eius fieri poteſt conſeruentur, hoc præſenti decreto mandamus omnibus, & ſingulis quæcumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & quorumcumque piorum locorum Gubernatoribus, vt infra ſex menſes poſt publicationem præſentis Synodi Inuentarium generalem omnium bonorum Eccleſiaſticorum, Iurium, beneficiorum, & dictorum locorum exactè, ac fideliter conficiant cum ſuis finibus, & terminis manu publici Notarij, cuius inuentarij exemplum in manus Cācellarij noſtri infra dictum tempus tranſmittant ſub pœna ſcu-

torum vigintiquinque.

Extrauag. ambitiose de reb. Eccl. non ali. Locationes rerum Ecclesiarum vltra triennium, & sine publico Instrumento ne fiant, prohibentes Clericis Ecclesiarũ suarum bona propinquis Patronis cessionarijs, aut coniunctis suis locare.

Pius V. cõsti. 98. quæ inci. Et si. Permutationes vero, census, seu quos dicunt perpetuos Canones fieri omnino prohibemus, nisi nobis constiterit rem esse solitam alienari, & in euidentem vtilitatem Ecclesiæ fieri, & cum beneplacito, ac assensu Sedis Apostolicæ: alias irritæ, & nullæ habeantur, & contrafacientes incurrent in pœnas inflictas per Const. d. extrau. ambitiose. stit. Pauli II.

Rectores Ecclesiarum suarum bona malè alienata recognoscant, & earum iura persequantur, & super eisdem ad aliquam transactionem, renouationem, seu compositionem deuenire minimè possint nobis inconsultis, sub pœna arbitrio nostro.

Cõc. Trid. Sess. 25. c. 12. Et quoniam in soluendis Decimis in hac nostra Iurisdictione multæ fraudes committuntur, Mandamus omnibus, & singulis, qui ad qnarumcumque Decimarum solutionem tenentur, vt eas, quibus legiti-

legitime debentur, integrè iuxta loci consuetudinem persoluant, sub pœna excõmunicationis, à qua non absoluantur nisi plena restitutione sequuta.

Super solutione Decimarum ne liceat Parochis, & alijs Clericis quouis pacto, seu condicione cum suis subditis componere, in præiudicium suarum Ecclesiarum, sub pęnis alienatoribus bonorum Ecclesiarum indictis.

Prohibemus etiam sub pęna excommunicutionis latæ sententiæ, ne eueniente vacatione alicuius Ecclesiæ per mortem Rectoris, supellectilem, seu quamuis aliã rem, vel scripturas ad vacantem Ecclesiã pertinentes aliquis asportet, seu occultet, sed prædicta omnia fideliter consignentur successori.

Nullus Clericus foro priuilegij gaudeat, nisi beneficium Ecclesiasticum habeat, vel alicui Ecclesiæ inseruiat, habitumq. & tonsuram gestet. Cõc. Tri. sess. 23. c. 6

De Confraternitatibus laicorum.

VT omnia, quæ ad Confraternitates laicorum spectant, in hac nostra

ſtra Iuriſdictione rectius, & quo decet ordine obeantur, volumus, atque mandamus, vt Confraternitates prædictæ Cõſtitutiones, ſeu ſtatuta aliqua habere non poſſint, niſi prius à nobis, ſeu Vicario noſtro Generali, ſi quæ ſint, quæ correctione indigeant, correcta, & approbata fuerint: & antea quàm aliquis in dictis Confraternitatibus deſcribatur, hortamur Confratres, vt ipſa ſtatuta, & conſtitutiones prius ei oſtendant, & de omnibus ad ipſos Confratres ſpectantibus plenius doceant, vt rectè officio ſuo ſatisfacere poſſit.

Cõc. Tri. ſeſſ. 22. c. 8.

Miſſę, cæteraq. officia diuina in Oratorijs dictarum Confraternitatum ita celebrentur, vt Parochialium Eccleſiarum ſacrificia præces horariæ, concioneſque non impediantur.

Nullus Sacerdos in Capellanum à dictis Cõfraternitatibus eligatur, qui prius à Vicario noſtro non fuerit approbatus, & in ſcriptis ab eo licentiam obtinuerit.

In proceſſionibus deuotè, & ordine debito Confratres incedant, ita vt antiquiores Confraternitates recentioribus, & prius confirmatæ, ijs, quæ poſterius, præfe-

præferantur.

Quoniam vero, vt audiuimus, in hac nostra Iurisdictione aliquæ laicorum Cõfraternitates in aliquibus Sanctorum solemnitatibus solét ex eleemosinis ad pios vsus destinatis, & redditibus ipsarũ Confraternitatum, conuiuia, comessationes, ludos, & similia prophana celebrare; quæ quidem comessationes, ac hominum cœtus solent persæpe grauia scandala, & inimicitias gignere; hos atque horum similes abusus detestantes, omnino illa fieri prohibemus, sub grauissimis pęnis arbitrio nostro contrafacientibus infligendis. Cõc. Tri. sess. 25. de Inuoc. & vener. sanct. §. in has.

Habeant Officiales libros rationum, & quotannis iuxta Conc. Trid. Decretum suorum redditum, & expensarum Vicario nostro, seu deputandis ab eo rationem reddant. d. c. 8. sess. 22. & c. 15 sess. 7.

De *Hospitalibus*.

INter cætera Pastoralis sollicitudinis onera Hospitalium pauperum cura locum habet. Prouidendum est igitur, vt ea loca, quæ ad excipiendos, atque alendos pauperes, peregrinos, & aduenas

piorum

piorum eleemosinis instituta, nullam in his, quæ ad ipsorum bona, & institutionem pertinent, in posterum iacturam faciant, hoc præsenti decreto in Domino hortamur atque monemus, omnes, & singulos Hospitalium, vel Xenodochiorum Administratores, seu Officiales, vt infra terminum vnius mensis à die pręsentis Synodi publicatione Inuentarium omnium bonorum mobilium, & immobilium, iurium, ac prouentuum quorumcumque ad dicta Hospitalia quomodolibet spectãtium omnino conficiant, illiusq. Inuentarij exemplum apud dicta Hospitalia, seu illorum Administratores perpetuo conseruandum referant in principio libri: Ipsorumq. Hospitalium redditus, & expensas dati, atque accepti plenè, ac fideliter describant, & singulis annis Vicario nostro, prout supra de Confraternitatibus dictum est, rationem reddant.

d.c.15.sess. 7.

Inhibemus pręterea atque mandamus omnium dictorum Hospitalium Prioribus, seu Custodibus, ne posthac aliquem pauperem recipiant, siue virum, siue feminam, qui prius non fuerit visus, ac interrogatus de illius condicione, ac patria

ab

ab Archipresbytero illius loci, & ab ipſo licentiam, ſi ita ſibi viſum fuerit expedire, in ſcriptis abtinuerit de illo recipiendo, ſub pęna priuationis officij, & alijs arbitrio noſtro.

Curentq. diligenter Cuſtodes, ſeu Priores prædicti, vt qui hoſpitio recepti fuerint, modeſte, ac ſine aliquo ſcandalo viuant, & illos vltra vnum diem, & noctem vnam ibidem commorari ne ſinant, niſi fuerint infirmi.

De Mortuorum exequijs, & ſepulturis.

CHriſtianorum corpora pijs precibus adhibitis, ac ſolemni quodam ritu ſepelire Eccleſia ſemper magnopere commendauit, & hoc pietatis opus inter cætera Chriſtianæ charitatis officia referri voluit. Exequiarum itaque honor fidelibus piè, ac religiosè à Curatis, cæteriſq. Iuriſdictionis noſtræ Clericis impendatur, qui non niſi ſuperpelliceo induti, & ſumma qua decet ſanctitate, atque decore exequijs prædictis interſint.

Ante ſolis ortum, & poſt illius occa-

ſum

c. omnes de penit. & remiss. Siluest. in summa §. sepultura

sum mortuum efferri, & ad sepulturam recipi prohibemus: & caueant Rectores, ne cadauera eorum, quibus Ecclesiastica sepultura à sacris Canonibus interdicitur, sepelire sinant sub pęnis à iure statutis.

c. 1. de sepultur. Conc. Later. sess. 25.

Vt debitus honor Parochis deferatur, & vt ne contingat indignos in Ecclesijs sepeliri, mandamus cadauera mortuorum nō extrahi de Domibus ad effectum sepeliēdi in quibusuis Ecclesijs, nisi prius proprio Parocho id significatum fuerit, sub pœnis arbitrio nostro infligendis.

Pauperum, ac miserabilium personarum corpora, quæ sua impensa humari nequeunt, à Parocho, qua maxima fieri poterit Christiana pietate, sumptibus Ecclesiæ sepeliantur.

Mandamus omnibus Iurisdictionis nostræ Rectoribus, ne patiantur in suis Ecclesijs corpora mortuorum sepeliri, nisi in sepulchris cum lapidibus, seu operimentis benè aptatis, atque dispositis sub pœna scutorum vigintiquinque locis pijs arbitrio nostro applicandorum. Et sepulchra, quæ prædicta operimenta lapidea, seu marmorea non habent, Curati effi-

ciant,

ciant, vt humo impleantur sub dicta pęna, nisi intra spatium vnius mensis Patroni dicta sepulchra aptauerint iuxta Decreta visitationis factæ à Generali nostro Vicario.

In Ecclesijs venales sepulturas non habeant, & pro illis nihil accipiant sub pęna suspensionis arbitrio nostro. c.non satis &c. audiuimus de simon.

Declarantes, quod per hoc decretum non intendimus auferre id, quod ex consuetudine vniuscuiusque Ecclesiæ pro exequijs, & funeralibus, & illorum recognitione Rectoribus datur. Glos. in c. dilectus in in vers. p exequijs de simon.

De Legatis pijs, & eorum exequutoribus.

QVoniam congruum est, & nostræ fidei ex Sacr. Canon. dispositione commissum, vt piæ testatorum mentes, ac voluntates debitæ executioni demandentur. c.nos quidem c.tua nobis c. Ioãnes de testam. Cõc. Tri. ses.22.c.8

Volumus atque præcipimus, vt Notarij omnes huius nostræ Iurisdictionis intra decem dies, post defuncti obitum omnia legata Ecclesijs, alijsq. pijs locis à Testatoribus quomodolibet relicta Vicario nostro

nostro denunciare teneantur pœna excommunicationis proposita ijs, qui huic nostro Decreto non paruerint.

Rectores Ecclesiarum librum conficiant, in quo diligenter ab eis annotentur legata olim facta, & nondum soluta, & quæ deinceps fient, vt illa quamprimum omnino exequutioni mandare possimus.

De diebus festis obseruandis.

Cõc. Tri. sess. 25. de Inuoc. & vener. sanet. Pius V. const. quę incipium primũ §. si vero.

VT cultus, qui à fidelibus Deo debetur, non solum non deficiat, sed quo ad eius fieri patest in hac nostra Iurisdictione augeatur, iubemus, atque præcipimus ex præscripto Sac. Conc. Trid. & aliarum Constitutionum Apostolicarum, dies festos, qui ad celebrandas Dei laudes, sanctorumq. memoriam piè colendam instituti sunt, ita ab omnibus seruari, vt diebus Dominicis, atque alijs inferius annotandis, qui vel Ecclesiæ præcepto, vel loci consuetudine colendi sunt, nullum opus seruile, siue mechanicum, siue rurale sit, fiat; nihil emi vendiuè possit, nisi quod ægrotis, vel victui illius diei

necess-

necessarium sit; res tamen ipsæ vænales, nec ante fores Ecclesiæ, nec in Cęmeterijs proponantur, nec vendantur, sub pęna scutorum quinque pijs vsibus applicandorum.

Et quia ad festorum dierum cultum spectat non solum nullum seruile opus facere, sed etiam bona opera exercere, & à peccatis abstinere, docebunt Parochi diebus festis, Dei cultui dicatis, diuinis officijs, concionibusq. adiendis, cæterisq. id genus pijs operibus dandam esse operam, & sub pæna peccati mortalis ad Missæ sacrificium integrè audiendum omnes debere, legitimo impedimento cessante. c. missas de cõsec. dist. 1.

Quod vt facilius fiat, prohibemus diebus festis, dum celebrantur diuina officia, vllum quocumque ludo ludere, aut cauponas adire, commessationes, & ebrietates, choreas, & spectacula exercere sub pæna scutorum vigintiquinque locis pijs applicandorum.

E Dies

Dies festi in Iurisdictione nostra obseruandi.

OMnes Dominicæ dies.
Pascha Resurrectionis cum duobus sequentibus diebus.
Ascensio Domini.
Pentecostes cum duobus sequentibus diebus.
Corpus Christi.

Mense Ianuario.

1 Circumcisio Domini.
6 Epiphania Domini.
17 Santi Antonij Abbatis pro deuotione cuiusq. loci.
20 Sanctorum Fabiani, & Sebastiani Martyris, ex deuotione, vt supra.

Februario.

2 Purificationis B. Mariæ Virginis.
3 Sancti Blasij Martyris, ex deuotione, vt supra.
24 Sancti Matthiæ Apostoli.

Mar-

Martio.

21 Sancti Benedicti Abbatis, ex deuotione, vt supra.
25 Annunciationis B. Mariæ Virginis.

Aprili.

25 Sancti Marci Euangelistæ.

Maio.

1 Sanctorum Philippi, & Iacobi Apostolorum.
3 Inuentionis sanctæ Crucis.

Iunio.

24 Natiuitatis S. Ioannis Baptistæ.
29 Sanctorum Petri, & Pauli Apostolorum.

Iulio.

2 Visitationis B. Mariæ Virginis, ex deuotione, vt supra.
25 Sancti Iacobi Apostoli.

Augusti.

4 S. Dominici, ex deuotione vt ſupra.
5 Dedicationis S. Mariæ ad Niues, ex deuotione vt ſupra.
10 S. Laurentij Martyris.
15 Aſſumptionis B. Mariæ Virginis.
24 S. Bartholomæi Apoſtoli.

Septembri.

8 Natiuitatis B. Mariæ Virginis.
21 S. Matthæi Apoſtoli, & Euãgeliſtæ.
29 Dedicationis ſancti Michaelis Archangeli.

Octobris.

4 S. Franciſci, ex deuotione vt ſupra.
18 Sancti Lucæ Euangeliſtæ, ex deuotione vt ſupra.
28 SS. Simonis, & Iudæ Apoſtolorum.

Nouembri.

1 Feſtum omnium Sanctorum.

Com-

2 Commemorationis omnium defunctorum, vſque ad Nonam.
11 S. Martini Epiſcopi, & Confeſſoris.
21 Præſentationis Beatæ Mariæ Virginis, ex deuotione vt ſupra.
25 S. Caterinæ Virginis, & Martyris, ex deuotione, vt ſupra.
30 Sancti Andreæ Apoſtoli.

Decembri.

8 Conceptionis B. Mariæ Virginis, ex deuotione.
13 S. Luciæ Virginis, & Martyris, ex deuotione.
21 S. Thomæ Apoſtoli.
25 Natiuitatis Domini noſtri IESV Chriſti.
26 S. Stephani Prothomartyris.
27 S. Ioannis Apoſtoli, & Euangeliſtæ.
Seruetur etiã in qualibet Parochia feſtum Patroni Eccleſiæ, etiam ſi in alijs non ſit de præcepto.

Vigiliæ ieiunandæ de præcepto Eccleſiæ.

Omnes dies Quadr. Dominicis exceptis.

Quatuor tempora, quæ occurrunt quater in Anno.

Vigilia Natiuitatis Domini nostri IESV Christi.

Vigilia Pentecostes.

Vigilia Assumptionis B. Mariæ Virginis.

Vigilia omnium Sanctorum.

Vigiliæ Apostolorum, excepta Vigilia S. Ioannis, & SS. Iacobi, & Philippi.

Vigilia S. Ioannis Baptistæ.

Vigilia S. Laurentij Martyris.

De Blasphematoribus.

AD tollendum execrabile hoc Blasphemiæ scelus, quæ ad hæresim proxime accedit, hortamur omnes Parochos, atque mandamus, vt in illis Ecclesijs, in quibus adhuc sodalitas Nominis Dei erecta non est, per eos ad quos ex constitutione Pij V. spectat, quamprimum erigendam curent, atque indulgentias ab eodem summo Pont. concessas prædictis sodalitatibus frequenter promulgent.

Quæ inci. cum primum.

Admomentes huiusmodi detestabiles homines, qui sanctum Dei nomen, Beatissimæ semper Virginis, necnon Sancto-

rum

rum blaſphemauerint, abſque vlla perſonarum exceptione in eos ſeueriſſimè animaduerſum iri pænas ex Sacr. Canon. & Pij V. conſtit. illis infligendo.

De Concubinarijs.

COncubinarijs, ſi qui fuerint in hac noſtra Iuriſdictione cuiuſcumque ſtatus, dignitatis, & conditionis exiſtant, ſi poſtquàm iuxta Sacr. Concil. Trident. Decretum à Nobis, ſeu Vicario noſtro Generali etiam ex ſuo officio admoniti, concubinas non eiecerint, ſeq. ab illarum conſuetudine non ſeiunxerint eos à Sacramentorum, ac fidelium communione arceri volumus, neç abſolutionis beneficium conſequi poſſe, donec re ipſa admonitioni factæ paruerint. Cōc. Tri. ſeſ. 24. c. 8

Si vero cenſuris neglectis in concubinatu per annum permanſerint, grauiſſimis pænis, prout nobis videbitur, punientur. §. quod ſi.

Mulieres cuiuſcumque generis, quæ cum concubinarijs huiuſmodi miſerabilem vitam viuunt, ſi vt ſupra admonitæ non reſipuerint, contra eas procedemus §. mulieres.

ad capturam, fustigationem, & alias pænas, & extra nostram Farfensis, & sancti Saluatoris Maioris Iurisdictionem eijcientur.

Contra quos concubinarios, & mulieres procedemus ad pænas supra contentas, etiã istis solemnitatibus non seruatis.

Congreg. Cõc. in vna Alex. in d. c. 8.

De vita, & honestate Clericorum.

QVam praeclarum, honorificumque munus obtineant, qui in sortem Domini vocati, & Saluatoris nostri cooperatores, atque Ministri delecti sunt, habitus ipse, & insignia, quæ gerunt Clerici, & ritus quibus initiati sunt, ac cætera, quæ ad eorum ordinem pertinent, satis apertè declarant. Nihilominus, vt ea quæ à sacris Concilijs, & summis Pontificibus de vita, & honestate eorum sancita sunt, à Clericis nostræ iurisdictionis non ignorentur, aut negligantur, infrascripta ab omnibus obseruanda hic in memoriam reuocare decreuimus, graui pæna transgressoribus proposita.

Malac. 3.

Et quia (vt scriptum est) labia sacerdotis custodiunt scientiam, & legem re-

qui-

quirent de ore eius, Ideò sacerdotes omnes infrascriptos libros penes se habeant, illosq. sæpe tractare, ac versare conentur. Testamentum vetus, & nouum Latinum editionis vulgatæ, Catechismum Romanum, Concilium Tridentinum, Compendium summæ Nauarri, aut aliam summam approbatam, necnon præsentis Synodi constitutiones. c. sacer 37. dist.

Cæteri vero præter supradictos, alios etiam sibi comparabunt Codices, quos ad sacramentorum administrãdorum rationem pertinere iudicauerint.

Habitus Clericorum sit decens, & honestus, nec nimium elegans, nec sordidus, sed talis qui statui, & vocationi ipsorum respondeat. c. Clerici de vit. & honest. cleric.

Clerici cuiuscumque ordinis duas talares vestes gestent, vel saltim tunicam vsque ad genua demissam, sub altero indumento maioris longitudinis.

Presbyteri, Diaconi, subdiaconi, cæteriq. beneficia Ecclesiastica obtinentes coronam clericalem gestent in capite, quæ appareat ad eam formã prout vniuscuiusque ordinis ratio postulat. d.c. clerici

Habeant Presbyteri barbam ita in superio

periori labro præcisam, vt pili in Missæ sacrificio sumptionem corporis, ac sanguinis Domini non impediant, reliquam vero partem modestè, ac religiosè compositam.

Sacerdotibus, vt etiam à criminis suspicione absint, cum mulieribus de quibus suspicio haberi possit, cohabitare omnino interdicitur. Ancillasq. habere illis ne sit permissum, nisi sint prouectæ ætatis, nec alioquin impudicè vixerint, & licentia prius à nobis, seu Vicario nostro obtenta.

Cõc. Tri. sess. 25. c. 14.

c. quorumdã 37. dist.

Ab illicita venatione, à fabulis, comædijs, choreis, cauponarum aditu, commessationibus, & ebrietatibus, à taxillorum, alearumq. lusu, tum publicè, tum priuatim se abstineant, armaq. siue offensiua, siue defensiua ne deferant.

c. cler. & c. cũ decorẽ de vit. & hon. cler.

Clerici omnes Mercaturis, & alijs quibusuis negociationibus illicitis nullo modo dent operam, vectigalia non exigant, nec affictus, quos vocant, vllo modo conducant, causam coram prophano Iudice ne dicant, sine licentia gratis concedenda à Generali nostro Vicario, nevè crimina, seu querelas etiam citra pænam

e. peruenit dist. 86. c. 1. 2. & 3. 21. q. 3.

san-

ſanguinis, vel teſtimonium deferant ſæculari Iudici.

Ad conſilia publica quarumuis vniuerſitatum ne accedant, nec eorum publica negocia gerant.

Sacerdotes vocati à laicis ad celebrandas Miſſas, & alia diuina officia ne audeant in conuiuio aliquid petere ab eis, ſed tantum ijs, quæ illis apponuntur, ſint contenti, prohibemusq. laicos (benefactore excepto) in eodem conuiuio cum dictis Sacerdotibus, & Clericis veſci, ſub excommunicationis pæna.

Et vt non ſolum externum decorum profiteantur, ſed etiam interioris hominis munditiam ſecum adiunctam habeant, Presbyteri teneantur ſingulis ſaltem Dominicis, & feſtis Miſſam celebrare. Curati vero ter in hebdomada, & præterea toties, quoties pro Populorum, quibus præſunt ſalute ac deuotione opus fuerit. Clerici ſingulis menſibus Sacroſanctum Chriſti Corpus, quam maxima pietate ac deuotione, ſumant; In cæteris vero ita ſe gerant, vt muneris, ac ſtatus Eccleſiaſtici grauitatem, ac ſanctitatem in omni re præſeferant.

De officio Parochi.

PRæter ea, quæ ſupra tum Clericis, tum Sacerdotibus communia deſcripſimus, viſum eſt alia nonnulla potiſſimũ Archipresbyreris, & Curatis, qui ſicuti alijs præſtant dignitate, ſic partes eorum ſunt, plus alijs cernere, & plus alijs elaborare, diligenter obſeruanda proponere.

S. Greg. Nazian. in Apolog S. Chryſ. lib. 6. poſtmed. de ſacer.

Studeant in primis Parochi, vt vitæ ſint irreprehenſibilis, nevè vllam ſuis ſubditis offenſionem præbeant, memores illius dicti: Peccatum illius, qui aliorum curæ præfectus eſt, pernicioſiſſimum eſſe.

Deinde diligenter curabunt ſtatum, quem vocant, animarum, conficere omnium familiarum, ac perſonarum ſuæ Parochiæ, numerum, & qualitatem deſcribendo in libro ad hoc deſignato; Ac præterea alios quatuor libros habeant, Baptizatorum ſcilicet, Confirmatorum, Matrimoniorum, & Mortuorum, in quibus deſcribantur baptizandi, confirmandi, contrahentes matrimonia, & mortuorum nomina iuxta formam in præſenti Synodo à nobis deſcriptam.

Sin-

Singulis diebus Dominicis inter Missarum solemnia Parochi dieś festos fideliter annuncient, Populisq. suę fidei commissis de ijs, quæ ad salutem ipsorum pertinent, verba faciant, & ea, qua decet pietate, eos commoneant. Cōc.Trid. sess.25. c. 2.

Antequàm Missam inchoent, aquam sale Commistam benedicendo renouent, ac de more populum aspergant.

Dum diuina celebrantur, pauperes per Ecclesiam mendicare non sinant, & nemo per eamdem deambulare, vel arma vetita introferre audeat. Pius v.cō-stit.q inci. cū primū.

Prædia, ac suarum Ecclesiarum bona vtiliter conseruent, Arbores quæ cæduæ non sunt, sine licentia nostra, seu Vicarij nostri Generalis in totum non incidant, sub pænis in bannimentis alias editis contentis, ita tamen iura sua defendant, & tueantur, vt nullam cupiditatis, aut auaritiæ suspicionem præbeant.

Pauperes, & ægrotos suæ Parochiæ visitent, eosque non solum verbis, verum etiam ope, ac eleemosina subleuare conentur.

In administrandis sacramentis caueant Parochi, ne aliquam negligentiam commit-

mittant, & in omnibus, quæ ad officium ſuum pertinent, non commendationem, non plauſum, non temporalia commoda quærant, ſed Populorum ſuæ fidei, ac cuſtodiæ commendatorum ſalutem, atque emendationem; eoſque vltro pietate iuuare, & officijs, ac virtutibus imbuendos curent.

Denique Parochi, & Eccleſiarum Rectores infraſcripta ſuis Populis denunciare non prætermittant.

Dominica prima Aduentus, & prima Quadrageſimæ.

Decretum Concilij Trid. Seſſ. 22. de Refor. contra occupatores rerum Eccleſiarum.

Die prima Ianuarij.

Decretum Leonis X. contra Blaſphemos, & Pij V. contra eoſdem.

In die Epiphaniæ.

Feſta mobilia totius Anni, & diem ſtatu-
tam

tam pro habenda Synodo.

Dominica Septuagesimæ, & Dominica in Albis.

Decretum Conc. Trid. Seſſ. 24. cap. 1. de Refor. Matr. contra eos, qui clandeſtina Matrimonia attentauerint.

Dominica Sexageſimæ.

Decretum Conc. Trid. Seſſ. 25. cap. 21. contra eos, qui decimas non ſoluunt.

Dominica prima Quadrageſimæ.

Bullam in Cæna Domini, & caſus nobis reſeruatos.

Dominica ante Rogationes.

Conſtitutionem præſentis Synodi contra exercentes opera ſeruilia in diebus feſtis.

De *Reſidentia*.

CVm certiſſimum ſit non admitti Paſtoris excuſationem, ſi lupus oues deuo- Cōc. Tri. c. 1. ſeſ. 23 de Refor.

deuorat, & Paſtor neſcit, mandamus omnibus, quibus animarum cura demandata eſt, vt proprias oues agnoſcant, & per ſeipſos paſcant, & quamprimum ad ſuam reſidentiam ſe conferant, nec à Parochia vlla de cauſa diſcedant pernoctaturi ſine licentia Vicarij foranei illius loci; ſi per duos dies, vel tres ad ſummum abeſſe contigerit: Si vero per plures, nonniſi licentia in ſcriptis à nobis, ſeu Vicario noſtro generali obtenta, & relicto prius in Parochiali ſubſtituto à prædicto Vicario approbando cum debita mercedis aſſignatione. Quod ſi ſupradictis parere neglexerint; ſciant, non ſolum mortali ſe irretitos peccato, & pro rata temporis fructus ſuos non facere, verum etiam à nobis grauiter puniendos, pecuniarijs pœnis, & alijs arbitrio noſtro.

De cleric. nõ reſid. p totum. Cõc. Tri. ſeſ. 6. & 23. c. 1. de Reſ.

d. c. 1. §. ſi quis autẽ.

Idem ſtatuimus de Canonicis, & alijs habentibus beneficia, ſeu Prębendas perſonalem reſidentiam requirentia, qui teneantur ea omnia, quæ à ſacr. Conc. Trid. de Reſidentia ſancita ſunt, inuiolabiliter obſeruare.

De

De Vicarijs foraneis, & eorum officio.

VT Abbatiarum noſtrarum B. Mariæ Farfenſis, & S. Saluatoris Maioris inſigni Iuriſdictioni, cui in multis, ac diuerſis Diœceſibus, plura, ac diuerſa beneficia curata, atque ſimplicia, necnon Monachorum, ac Monialium Monaſteria, aliaq. membra à prædictis Abbatijs dependentia nobiſq. vtroque iure ſubiecta exiſtunt, in omnibus paternè prouideremus, iam in Diœceſi Spoletana, Aſſiſienſe, Reatina, Aſculana, Aprutina, Marſicana, Aquilana, Firmana, Montis Alti, Præſidatuſq. Marchiæ Vicarios deputauimus cum ea facultate, quam pro vniuſcuiuſque officij ſui adminiſtratione, neceſſariam eſſe duximus. Quibus Vicarijs, & alijs poſthac deputandis tamquam à nobis delegatis omnes Presbyteri, Clerici, Monachi, atque Moniales nobis, vt ſupra ſubiecti in dictis locis exiſtẽtes omnem obedientiam, ac reuerentiam præſtare teneantur.

Curabunt itaque diligenter in primis Vicarij prædicti, vnuſquiſque in ſua Diœ-

cesi prout eorum postulat officium, vt hæ nostræ Synodales Constitutiones, necnon Visitationes per nostrum Vicarium, ac Visitatorem Generalem factæ, ac faciendæ seruentur ab omnibus, ac debitæ exequutioni mandentur.

Occurrente vero in dictis locis vacatione alicuius Ecclesiæ nostię Iurisdictioni subiectæ per mortem Rectoris, quam primum id nobis, seu Vicario nostro notum faciant, vt seruatis ijs, quæ ex sacrorum Canonum, sacriq. Conc. Trid. Decretis seruanda sunt, iuxta facultates nobis à S. D. N. & à Iure concessas alio idoneo Clerico, seu Presbytero illam conferre possimus.

Si quis ex supradictis Clericis nobis vt supra subiectis vllo modo deliquerit de commissis, seu omissis, Vicarius illius loci cognoscat, & ad nos quamprimum informationem transmittat, & si casus grauis fuerit, & timeatur de fuga, curet aut carceribus, aut idonea cautione assecurare se de persona illius delinquentis.

Circa Monachos, & Moniales, illorumq. Monasteria ea obseruent, quæ inferius in hac pręsenti Synodo de eis mandata

data reperiuntur.

Poſtremo totis viribus, atque omni vigilantia Eccleſias prædictas, illarumque bona, ac iura fidei ipſorum commiſſa defendant, & hanc noſtram, Monaſteriumq. Beatæ Mariæ Farfenſis, & S. Saluatoris Maioris iuriſdictionem prædictis in locis illæſam, atque imminutam conſeruari ſtudeant.

De *Monachis*.

IN Monaſterijs Monachorum Ordinis S. Benedicti ab Abbatia Farfenſi, & S. Saluatoris Maioris dependentibus nullius Congregationis, ſed nobis immediatè ſubiectis, & quibus animarum cura annexa reperitur, ea omnia, quæ in præſenti Synodo ad dictam curam ſpectantia conſtituta fuere, inuiolabiliter obſeruari mandamus ab ijs ad quos ſpectat, ſub pænis in decretis contentis, & alijs arbitrio noſtro.

Quoties erit deputanda perſona ad dictam curam exercendam, illa tantum quę à nobis, ſeu Vicario noſtro Generali nomina-

F

minata, & ab Ordinario loci approbata fuerit, admittatur.

Priores eidem Monasterio vltra triennium præesse nolumus; nisi aliter à nobis decretum fuerit.

Nulli ex supradictis Monachis, etiam prætextu ad nos accedendi, à suo Conuentu recedere liceat, nisi obtenta prius à nobis, seu Vicario nostro in scriptis licentia, sub pæna excommunicationis, & alijs, &c.

In reliquis seruentur dictorum Monasteriorum Constitutiones, & Visitationes factæ tum à nostro Generali Visitatore, tum ab alijs Illustriss. D. Cardinalis Farnesij prædecessoris nostri.

De Monialibus, eorumque Monasterijs.

QVoniam à prędicto nostro Generali Visitatore in Visitatione facta de Monialibus, eorumq. Monasterijs eiusdem Ordinis S. Benedicti à prædictis Abbatijs dependentibus, nobisq. subiectis, in quatuor infrascriptis Diæcesibus scilicet Spoletana, Aquilana, Firmana, & Assisien. existentibus multa

circa

circa earum regulam, perſonas, clauſuram, & bona non minus rectè, quam vtiliter conſtituta fuerunt; Præcipimus atque mandamus Vicarijs, quibus dictorũ Monaſteriorum cura à nobis credita eſt, vt quatenus dictarum Viſitationum decreta adhuc executioni minimè fuerint mandata, quamprimum exequi, atque ſeruari curent, Et quæ inferius iuxta ſac. Conc. Trid. decreta, & ſummorum Pontificum Conſtitutiones annotata ſunt, in dictarum Monialium Monaſterijs obſeruent, ac obſeruari faciant.

Curent in primis vt in electione Abbatiſſarum ea ſeruentur, quæ à Conc. Trid. ſeſſ. 25. cap. 7. de Regul. ſancita fuerunt. Animaduertentes Abbatiſſam Triennalem fieri debere iuxta Conſtit. Gregorij XIII. expoſcit num. 84.

Moniales quæ profeſſionem expreſsè non emiſerint, actiuæ, & paſſiuæ vocis beneficio careant.

Nulla Puella admittatur ad habitum vltra numerum per viſitatorem noſtrũ in quolibet Monaſterio conſtitutum ſcilicet. **Pius v. cõſtit. q inci. circa paſtoralis.**

In Monaſterio ſanctæ Mariæ de Agriano de Fontecchino Aquilanæ Diæceſis

triginta tres Monialium, & trium famularum, ſeu ſeruarum.

In Monaſterio ſanctæ Caterinæ in Terra ſanctæ Victoriæ Præſidatus Marchiæ Firmanæ Diæceſis viginti Monialium, & duarum famularum.

In Monaſterio ſanctorũ Iacobi, & Donati intra ciuitatem Aſſiſij viginti ſex Monialium, & trium famularum.

In Monaſterio B. Margaritæ in Terra Caſſiæ Spoletanæ Diœceſis tredecim Monialium, & duarum famularum.

Quem numerum nos quatenus opus ſit confirmamus, & vltra eum, vt dictum eſt, nulla puella recipiatur, niſi duplicata dote, & tunc de expreſſa licentia ſacræ Congregationis.

Illæ autem, quæ in ſanctimonialium numerum recipiendæ erunt, ætatem, & qualitates à ſacr. Trid. Synodo præſcriptas habere volumus, atque vt examinari debeant à Vicario, cuius fidei cura illius Monaſterij commiſſa eſt, & vt diligenter exploretur eius voluntas, an ſcilicet errore ducta, aut vi, vel metu coacta habitum ſuſcipiat, & an ſciat, quid agat, & à maiori parte Monialium recipi debeat.

Cõc. Tri. c. 1, ſeſ. 25 c. 15. & 17. de Regul.

Sed

Sed antequam Puella in Monaſterio ad habitum recipiatur, Vicarij cura ſit vt dos, ſeu eleemoſina iuxta Monaſterij illius conſuetudinem per parentes, ſeu cõſanguineos illius in pecunia numerata, vel in bonis ſtabilibus conſtituatur, quæ nec diſtrahatur, nec alienetur, aut à Monialibus recipiatur, ſed penes idoneam perſonam deponatur, vt cum Puella profeſſionem emiſerit, Monaſterio conſignetur ſub pęnis in ſacr. Conc. Trid. contentis & alijs arbitrio noſtro.

Cõc. Trid. d. ſeſ. 25. c. 16.

Abbatiſſæ teneantur iuxta dicti Conc. Trid. decretum elapſo integro, qui datur probationis anno, ante menſem præfiniti temporis Vicarium prædictum certiorem facere de profeſſione emittenda à Virginibus, quæ regularem habitum illius Monaſterij ſuſceperunt; quod ſi ſecus fecerint, arbitrio noſtro ab officio ſint ſuſpẽſę.

d. ſeſſ. 25. c. 17.

In dicta Monaſteria puellæ educationis gratia non recipiantur abſque licentia ſacræ Congregationis, & quæ conditiones à prædicta ſacr. Congregatione requiſitas nõ habeant, & niſi prius à maiori Monialium parte cõſenſum obtinuerint, & realiter fuerit ſolutum quicquid

pro illarum expensis, & victus ratione conuentum fuerit in pecunia numerata, siue in victualibus Abbatissis consignandum.

d. sess. 25. c. 15. Nulla vero ad dictam professionem admittatur, quæ decimum sextum annum non compleuerit, nec minori tempore, quàm per annum post susceptum habitum in probatione perstiterit.

Reliqua vero circa eorumdem Monasteriorum bona, illorumq. reddituum administrationem charitati, ac diligentiæ Vicariorum, qui prædictorum Monasteriorum curam gerunt, plurimum commendamus.

Et vt claustralis clausura iuxta sacr. Canon. summorumq. Pont. Constitutiones & sacros. Concil. decreta ab omnibus inuiolabiliter obseruetur, mandamus, vt nemini liceat cuiusuis status, gradus, condicionis existat, sine expressa licentia à nobis, seu Vicario illius loci in scriptis gratis concedenda ad Monasteria prædicta accedere, & sanctimoniales alloqui, & tunc id fiat in communi parlatorio, & ad Monasterij crates, & non ad ipsius Ianuam sub excommunicationis pæna.

Regu-

Regulares vero ad dicta Monasteria accedere minimè possint, nisi de licentia sacr. Congregationis Regularium, à qua sub grauissimis pęnis huiusmodi accessus illis interdictus est.

Nullus Physicus, Chirurgus, Confessarius, Capellanus etiam ad sacramenta administranda, Mulio, Carpentarius, & cuiusuis generis faber, aut quiuis alius audeat sub quouis prętextu, seu colore, vel causa Monasteria ingredi absque licentia in scriptis vt supra obtinenda, sub excommunicationis pæna summo Pontifici reseruata: & Vicarius ipse nonnisi ex vrgentissima, & necessaria causa intra Monasterij septa se recipiat, nisi velit incurrere in pœnas contentas in Constit: Gregorij XIII. quæ incipit, vbi gratia. d.sess.25. c.6.

Postremo volumus omnino, vt Monialibus prædictis vltra Ordinarium Confessarium semel, vel bis minimum in Anno alius per Vicarium extraordinarius detur, etiam si Moniales illum non postulent, qui omnium confessiones audire teneatur. d.sess.25. c.10.

De

De Eremitis.

ADuersus quorumdam hominum cal lidam, ac periculosam vitam, qui sub solitariorum, & Eremitarum nomine tanquam locustæ sine Rege maximo cum scandalo in hac nostra Farfensi Abbatia huc, & illuc vagantur, & raro in vno eodemq. loco permanent, & commorantur, sedulo prouidendum est.

Ideo volumus atque mandamus, vt nullus siue laicus, siue clericus habitum Eremiticum assumere, ac gestare possit, nisi de nostra expressa licentia seu Vicarij nostri Generalis, & nemini liceat cum dicto habitu siue in Cellis, seu Eremitorijs Montis sancti Martini de Fara, siue in alijs Ecclesijs, Oratorijs, domibus, seu locis huius nostræ iurisdictionis inhabitare, aut permanere, antequam fuerit diligenter examinatus de vita, moribus, conuersatione, ac patria illius per nostrum Generalem Vicarium, & ab eo impetrata licentia in scriptis commorandi in hac nostra iurisdictione in certo loco ei assignando

sub

ſub carcerationis pœna, & alijs quæ nobis videbuntur.

Sine qua licentia nullus Archipresbyter, ſiue Curatus in ſuam Parochiam dictos Eremitas ſub quouis prætextu recipiat, nec in habitare, ſeu queſtum facere ſinat ſub pœna ſcutorum vigintiquinque locis pijs applicandorum.

De examinatoribus Synodalibus.

QVia ex ſacr. Conc. Trid. Decreto tenemur in hac præſenti Synodo nominare, ac deputare examinatores Synodales pro examinandis ijs, qui ad obtinendas Parochiales Eccleſias accedunt; ideo nos hoc decretum exequi cupientes proponimus vobis examinatores ex Abbatia Farfenſi. ſeſſ. 24. c. 18.

R. D. Iacobum Guadagnum Archipreſbyterum Voconiani I.V.D.

R. D. Alexandrum Emilianum Archipresbyterum Faræ I.V.D.

R. D. Camillum Soldatum Clericum Farfenſem I. V. D.

R. D. Albanium Gentilem Archipresbyterum Podij Mirteti.

R.D.

R. D. Britium Gentilem Archipresbyterum Salisani.

R. D. Balthassarem Fælicium Archipresbyterum Tossiæ.

Ex Abbatia sancti Saluatoris Maioris.

R. D. Benedictum Valētinum Rectorem Ecclesiæ S. Martini I.V.D.

R. D. Antonium Sanctium Propriorem Monasterij S. Saluatoris Maioris.

R. D. Benedictum Clarium Archipresbyterum longoni.

R. D. Propertium Blancum Archipresbyterum Valliscupulæ.

Qui omnes à Synodo approbati in manibus Vicarij nostri Generalis Synodum hanc de mandato nostro celebrantis iurauerunt, vt infra.

Ego N. Synodalis examinator ab Illustrissimo ac Reuerendissimo D. Cardinali Commendatario nominatus, & à Synodo approbatus promitto, spondeo, & iuro, quod omni, spe, metu, præmio, & humana affectione remotis munus meum ritè, & rectè adimplebo, sic me Deus

adiu-

adiuuet, & hæc ſancta Dei Euangelia.

Qui examinatores Synodales in ſuo officio hæc, quæ ſequuntur ex Decreto dicti Conc. Trid. obſeruare meminerint.

Antequam examen aggrediantur pręmittant ſemper hymnum, Veni Creator: cum Oratione: Deus qui corda fidelium.

Nihil dono ab examinandis accipiant, nec ante, nec poſt examen, quamuis illud minimum eſſet, ne in ſimoniæ labem tum ipſi, tum examinandi incidant.

Nullus examinator audeat examinandos docere ea, de quibus ſcit, vel putat fore interrogandos, neque illos cæteris examinatoribus verbis, aut nutibus commendare. Quod ſi in prædictis negligenter, aut malè ſe vllo modo geſſerint, ſciant ſe Deo in primis culpæ in eo munere admiſſæ exactam rationem reddituros.

De Iudicibus in Synodo deputandis.

EX eiuſdem ſacr. Conc. Decreto debemus etiam deputare Iudices, quibus cauſæ Apoſtolicæ ſunt delegandæ. Proponimus autem vobis, & nõminamus Iudices. d.ſeſſ. 25. c. 10.

R.D.

R. D. Iacobum Guadagnum Archipresbyterum Voconiani I.V.D.
R. D. Benedictum Valentinum I. V. D. Rectorem Ecclesiæ S. Martini.
R. D. Camillum Soldatum Clericum Farfen. I. V. D.

Quos tota Synodus approbauit. Horum autem Iudicium erit omnia ea seruare, quæ à Conc. Trid. pręcipiuntur in c. 10. sess. 25.

De *Testibus Synodalibus*.

AD euitandas pœnas propositas in Conc. Lateran. ab Innocent. III. ijs, qui testes in Synodo nullos nominarint, & vt tam salutare, ac probatum institutum iã intermissum restituatur, huic muneri proponimus infrascriptos, quorum officium erit diligenter animaduertere, an in hac nostra Iurisdictione, vel in Ecclesijs ipsi subiectis aliquid corrigendum, emendandumq. sit, quod si cognouerit, ad nos, siue Vicarium nostrum, quoties opus fuerit, fideliter referant, vt scientes spirituales necessitates, ac ægritudines facilius eis remedia præstare possimus.

TE-

TESTES SYNODALES.

In Abbatia Farfensi.

R. D. Bartholomæus Iannellus Archipresbyter Montisopuli.

In Abbatia S. Saluatoris Maioris.

R. D. Benedictus Clarius Archipresbyter Longoni.

In Diæcesi Spoletana.

Adm. R. D. Constantius Sala Præpositus S. Angeli de Sabello.

I*n Diæcesi Reatina.*

Adm. R. D. Alexander Coccapanis Prępositus S. Angeli de Reate.

I*n Diæcesi Aquilana.*

Adm. R. D. Iulianus Oliua Archidiaconus Cathedralis Ecclesiæ Aquilanæ.

I*n*

In Diœcesi Firmana.

Admod. R.D.Ioannes Baptista Vanninus Primicerius Cathedralis Montis Alti.

In Diœcesi Asculana, & Aprutina.

Admod. R.D. Orianus Taſſus Præpoſitus S. Laurentij in Treſſino eiuſdem Diæceſis.

In Terra Roſcioli, & Diœceſi Marſicana.

R.D. Bernardinus Cianciarellus Canonicus Collegiatæ Eccleſiæ ſanctæ Mariæ de Roſciolo.

De præſentis Synodi Conſtitutionibus.

EA omnia quæ à nobis in hac Synodo acta, & decreta ſunt ab omnibus inuiolabiliter obſeruari mandamus poſt quindecim dies, à die quo fuerint impreſſa, ſub pœnis in Conſtitutionibus contentis: & vbi pro illarum obſeruatione nulla fuit

fuit apppofita pæna, eo cafu contra tranf-greffores, ac inobedientes pęnis à fac. Ca-non. & fummo Pont. Bullis impofitis, & alijs arbitrio noftro pro deličtorũ, & per-fonarum qualitate animaduertemus. Mã-dantes omnibus, ad quos fpectat, vt ea-dem penes fe habeant, & contra violato-res eiufdem Synodi procedetur ad con-demnationem pœnarum in ea contenta-rum, ac ad illarum executionem, reiectis quibufcũque ignorantiæ excufationibus.

Pecuniarias vero pęnas pro criminali-bus delictis exigendas, eo ipfo locis pijs arbitrio noftro, feu Generalis noftri Vica-rij applicatas effe declaramus.

In pofterum fingulis annis, Deo dante, noua Synodus celebrabitur, hac eadem Dominica fecunda poft Pentecoftes, nifi ad aliud magis opportunum tempus eam transferendam cenfuerimus.

Omnia pariter, & fingula, quæ in præ-fenti Synodo ftatuta, & definita funt, ea cum omni reuerentia, ac humilitate Iudi-cio, & auctoritati S. R. E. aliarum Eccle-fiarum Matris, & Magiftræ femper emen-danda, atque corrigenda libentiffime fubijcimus, ad Dei omnipotentis gloriã,

Animarumq. nobis commissarum salutē, & pacem. Amen.

ACCLAMATIONES CLERI.

Lector.

DEo Patri misericordiarum, & Deo totius consolationis, & gratię.

Clerus.

Immensa est misericordia tua super nos Domine, qui secundum multitudinem miserationum tuarum disciplinę regimen iugiter nos docere dignatus es: tibi laus, tibi honor, tibi gloria in sæcula sæculorū.

Lector.

Beatissimo Clementi Papæ, & Domino nostro, sanctæ, & Orthodoxæ Ecclesiæ Pontifici Maximo, omnium gentium obedientia, & Christiani nominis vbique terrarum propagatio.

Clerus.

Domine Deus sanctissimo Patrem tua

gratia

gratia custodi, vt & eo regente gentes sanctæ, & veræ fidei lumine perfusæ in vnum Ecclesiæ tuæ ouile colligantur.

Lector.

Illustrissimo ac Reuerẽdisiimo D. Alexandro Cardinali Montalto harum Abbatiarum perpetuo Commendatario cptatæ fælicitatis assiduum augmentum.

Clerus.

Mitissime Deus Illustrissimum Commendatarium nostrum benedictionum tuarum donis multiplica, atque perpetuam ei concede lætitiam.

Lector.

Vniuerso Clero piæ deuotionis affectus.

Clerus.

Clerum hunc sub tua Domine protectione conserua, & specialibus augmentis amplifica, vt verbo, & exemplo, quibus præest, proficiat ad vitam sempiternã.

Lector.

Deuoto populo harum Abbatiarũ pax, & gratia sempiterna.

Clerus.

Memento Domine Deus huius populi tui, ac perpetuum illi rorem tuæ benedictionis infunde.

Lector.

Nos Dei voluntatem explentes, & sanctæ disciplinę Christianę pręcepta in omni opere bono exequentes digni efficiamur gratia, & misericordia magni, & supremi Sacerdotis Iesu Christi Dei, intercedente simul Beata eius Genitrice Virgine Maria, B. Apostolis Petro, & Paulo, & omnibus Sanctis.

Clerus.

Amen. Amen. Amen.

ACTA

ACTA SYNODI ABBATIARVM B. MARIAE FARFENSIS ET S. SALVATORIS MAIORIS.

Celebratæ Anno M.DCIIII. Die vigeſima Iunij.

Edictum indictionis Synodi.

BERNARDINVS Manaſeus Tiphernas, Protonotarius Apoſtolicus Illuſtriſſ. ac Reuerendiſsimi D. Alexandri Peretti Card. Montalti Abbatiarum B.Marię Farfenſis,& S.Saluatoris Maioris Perpetui Commendatarij Vicarius,ac Viſitator Generalis.

Cum ex ſpeciali mandato,ac facultate nobis conceſſa à præfato Illuſtriſſ. ac Reuerendiſs. D.Cardinali Commendatario Diœceſanam Synodum iuxta ſacrorum Canonum, & ſacri Concilij Tridentini præſcriptum, celebrare intendamus vniuerſos,& ſingulos Præpoſitos, Archipreſ-

byteros, Canonicos, Priores, Monachos, necnon alios quoscumque huius nostræ iurisdictionis, & Abbatiarum prædictarum Parochos, Presbyteros, & alios vbicumque existentes, cuiuscumque dignitatis, ac condicionis, qui de Iure, vel cõsuetudine, seu quauis ratione ad hanc nostram Synodum accedere tenentur, per hoc nostrum Edictum monemus in Domino, eisdemque in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pęnis sacrorum Canonum à iure constitutis, & alijs arbitrio nostro præcipimus, atque mandamus, vt legitimo impedimento cessante (quod per certum nuncium proponi, & coram nobis probari volumus) Dominica secunda post Pentecostes, quæ erit vigesima dies mensis Iunij proxime futuri, summo mane ad Synodum prædictam, quam in Ecclesia B. Mariæ Farfensis (Deo dante) celebrabimus conueniant, ac assistant, & ex inde ne cuiquam discedere liceat, nisi impetrata à nobis facultate sub dictis pœnis. In qua quidem Synodo ea pertractabimus, quæ ad correctionem morum, animarum salutem, Cleriq. disciplinam, & diuini cultus incrementum, totiusque

huius

huius iurisdictionis nostræ reformationẽ, & conseruationem pro temporum ratione pertinere, & spectare censebimus. Ad quę omnia peragenda eo habitu, eoq. cultu corporis in dictam Ecclesiam conueniãt, qui deceat Ecclesiasticos viros ad adiuuandam non minus exemplo, quam opere hanc sanctam actionem. Habeantq. in primis vestes vsque ad talos demissas, superpellicea munda, bireta non autem pileos, coronam in capite, quæ appareat, & ordinibus Ecclesiasticis congruentem, barbamq. ac capillos modestè compositos, vt muneris, & status Ecclesiastici grauitatem, & sanctitatem in omni re præseferant: Neque solum externum decorem profiteantur, sed etiam interioris hominis munditiam secum adiunctam habeant, ita vt sacerdotes ad missam celebrandam, cæteri ad sacram Eucharistiam percipiendam præparati accedant. Et vt hæ nostræ litteræ ad omnium notitiam perueniant, mandamus Originales in valuis Ecclesiarum B. Mariæ Farfensis, & S. Saluatoris Maioris; Transumpta vero in alijs principalibus Ecclesijs nostræ iurisdictionis affigi, per quarum affixionem omnes, &

quoſcumq; ſupradictos arctari volumus, perinde ac ſi cuilibet ipſorum perſonaliter fuerint intimatæ. Datum in Abbatia Farfenſi in Palatio noſtræ ſolitæ reſidentiæ hac die 20. Maij. MDCIIII.
B. Manaſ. Vicar. General.

Præſens Edictum, illiuſq. tranſumpta fuerunt affixa ad valuas Eccleſiarum B. Mariæ Farfenſi, & S. Saluatoris Maioris, necnon Principalium Eccleſiarum noſtræ iuriſdictionis in diuerſis Diœceſibus exiſtentium, quæ ſic exequuta in Archiuio Farfenſi ſeruantur. Fueruntq. eodem tẽpore tranſmiſſæ litteræ ad Vicarios foraneos, & ad Archipresbyteros. de Synodi Celebratione.

Per duos dies ante inchoationem Synodi Illuſtris D. Vicarius acceſſit ad Monaſterium B. Mariæ Farfenſis pro audiendis Parochis, alijſq. ad Synodum aduenientibus, qui quotidie à Miniſtris Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. D. Commendatarij religioſa diſcipltna, ac Chriſtiana pietate in Refectorijs, ac edibus ab ipſis pridẽ paratis recepti, ac liberali cibo refecti fuerũt.

Die ſequenti, quæ fuit decimanona menſis Iunij D. Vicarius promulgauit officiales

ficiales Synodi, quorum nomina in tabella descripta in loco audientiæ proposita fuerunt, vna cum decreto, quod nulli prę iudicetur in sedendo.

Incheatio Synodi.

DIe Dominico quæ fuit vigesima dicti mensis, qua initium Synodo dãdum erat summo mane d. D. Vicarius suo habito indutus, & à toto Clero comitatus peruenit ad Ecclesiam B. Mariæ Farfensis vbi adorato sanctissimo Sacramento celebrauit Missam planam tamen. Qua finita ad locum, ad id paratum se contulit, & interim à Magistro Ceremoniarum Clero loca assignata fuerunt.

Postea fuit cantata Missa solemnis de Spiritu sancto ab Admodũ Reuer. D. Alexandro Coccapane Præposito S. Angeli de Reate, intra cuius solemnia post Euangelium fuit habitus à R. D. Balthasare Gentile Archipresbytero Toffiæ satis laudatus sermo.

Celebrata Missa d. D. Prępositus prębuit Clero sacram Communionem. Postea D. Vicarius intonauit Hymnũ Veni Creator.

Quo

Quo dicto fuit facta processio, in qua ordine debito omnes processerunt.

Processione peracta, reuersisq. omnibus ad Ecclesiam sedentibus suis locis R. D. Albanius Gentilis Archipres. Podij Mirteti Lector accepit decreta Conc. Trid. & Constitutiones Synodales à manu d. D. Vicarij, & alta voce è sugestu legit primo Decretũ d. Conc. de Synodo celebranda. Deinde Decretum de Residẽtia sub Paulo iij. & Pio iiij. & Decretum de Professione Fidei eiusdem Concilij, in cuius exequutionẽ omnes beneficia Ecclesiastica obtinentes, qui præcedenti Synodo nõ interfuerunt, & qui post Synodum eandẽ præcedentem beneficia Ecclesiastica obtinuerunt Fidei professionem emiserunt, singuli iuramentum in libro Euangeliorum in manibus prædicti D. Vicarij præstantes.

Postmodum prædictus R. D. Albanius processit ad legẽdum Synodales Constitutiones, & cum lectum fuisset plus quam per horam demissa fuit sessio.

Dicta die hora 19. D. Vicar. vna cum toto Clero accessit ad d. Ecclesiã, & post Vesperas solemnes ibidẽ decantatas, man-

dauit

dauit prædicto R. D Albanio, vt proſequeretur Synodalium Conſtitutionũ lecturam, qui legit vſque ad horam vigeſimam ſecundam illius diei: Alijs autẽ horis ſuſcepti fuerunt ſupplices libelli, & auditæ controuerſiæ, ac lites, quę terminatę, & deciſæ fuerunt iuxta Iuris diſpoſitionẽ, pro rerum, ac perſonarum qualitate: & in dicta futura ſeſſione celebrãda ſequẽti die de mane, idem D. Vic. redijt ad locũ ſuæ habitationis ordine, quo venerat.

Proſequutio Synodi.

SEquenti mane acceſsũ fuit ad Eccleſiam more ſolito, & cantata Miſſa per R. D. Bartholomæum Ianellũ Archipreſbyterum Montiſopuli, habituſq. elegans ſermo à R. D. Benedicto Clario Archipresbytero Longoni Abbatiæ S. Saluatoris Maioris: præcibuſque, ac ſuffragijs recitatis, poſt Miſſam proſequuta fuit lectio vſque in finem.

Deinde fuerunt vocati omnes, qui de Iure, vel conſuetudine ad Synodum venire debebãt, & omnibus his, qui vel per ſe, vel per procuratorem nõ comparuerunt,

Inſtan-

Instante D. Promotore fiscali, & pęnam accusante, fuerunt per Illustrem D. Vicarium contumaces reputati, & condennati ad pęnam in edicto contentam, & mandatum exequi. Fuitq. omnibus iniunctum, vt se subscriberent, prout omnes in Synodo præsentes propria manu se subscripserunt, & mandatum D. Ioanni Mancino de Fara, ac D. Iulio Caslali de Toffia Synodi Notarijs, vt nomina eorum, qui se subscripserunt, vna cum Synodalibus Constitutionibus fideliter seruarent, & diligenter in Archiuio reponerent.

His peractis Illustris D. Vicarius habuit sermonem ad Clerum de Pastorali cura, ac vigilantia. quo finito alloquutus fuit his verbis.

Reuerendi viri Præpositi, Priores, Curati, & alij, qui huic Synodo præsentes estis, has Constitutiones recipitis, & approbatis? & placet ne tum à vobis, tum ab omnibus obseruari?

Responderunt omnes recipimus, & approbamus, & placet à nobis, & ab omnibus obseruari.

Insuper d. D. Vicarius dixit, placet ne vobis huic Synodo finem dare?

Re-

Reſponderunt placet huic Synodo finem dare.

Et ſic fuerunt factæ Acclamationes omnibus coram Altari genuflexis; cantatoq. Hymno, Te Deum laudamus, &c. actiſq. debitis gratiarum actionibus fuerunt omnes licentiati. Ipſe vero D. Vicarius ab omnibus aſſociatus rediјt ad locum ſuæ habitationis, & dimiſit illos in pace:

LAVS DEO.

INDEX
TITVLORVM.

Decretum quod nulli praiudicetur in sedendo. pag. 10.
Praecedentium Synodorum confirmatio 10.
De Fide Catholica profitenda 11.
Forma professionis fidei. 13.
De fidei rudimentis. 17.
De lectione sacrae Scripturae 19.
De praedicatione verbi Dei 21.
De haereticis detegendis, libris prohibitis non legendis 23.
De Sacramentis, & eorum Ministris 25.
De Sacramento Baptismi 27.
De Sacramento Confirmationis 32.
De Sacramento Paenitentiae 34.
Casus reseruati 35.
De Sacramento Eucharistiae 40.
De Sacramento Extremae vnctionis 43.
De Sacramento Ordinis 45.
De Sacramento Matrimonij 46.
De Missae Sacrificio 51.
De Ecclesijs, & earum immunitate 53.
De Confraternitatibus laicorum 57.

De

INDEX.

De Hospitalibus 59.
De mortuorum exequijs, & sepulturis 61.
De legatis pijs, & eorum executoribus 63.
De diebus festis obseruandis 64.
Dies festi 66.
Vigiliæ ieiunandæ de præcepto 69.
De Blasphematoribus 70.
De Concubinarijs 71.
De vita, & honestate Clericorum 72.
De officio Parochi 76.
Quæ annuncianda sunt populo 78.
De residentia 79.
De Vicarijs foraneis, & eorum officio 81.
De Monachis 83.
De Monialibus, eorumq. Monasterijs 84.
De Eremitis 90.
De examinatoribus Synodalibus 91.
De Iudicibus in Synodo deputandis 93.
De Testibus Synodalibus 94.
De præsentis Synodi Constitutionibus 96.
Acclamationes Cleri. 98.
Acta Synodi 101.

FINIS.